Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№4 (771)

26 – 30 січня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

У Києві презентували новий український безпілотник

6 стор.

Сергій Танасов: “МИ – СИЛЬНІ, тому що за нами ви. Тому що ВІДСТОЮЄМО СВОЮ ЗЕМЛЮ”

4 стор.

Війна у лігві ворога

Розвідник з Луганська розповів, як провів у підвалі в терористів майже два місяці, під носом у ворога передавав цінні дані та врятував сотні життів

7 стор.

До зграї сталевих птахів приєднався красень Ан-30Б

9 стор.

“Герої Крут вчать нас жертовності та патріотизму”

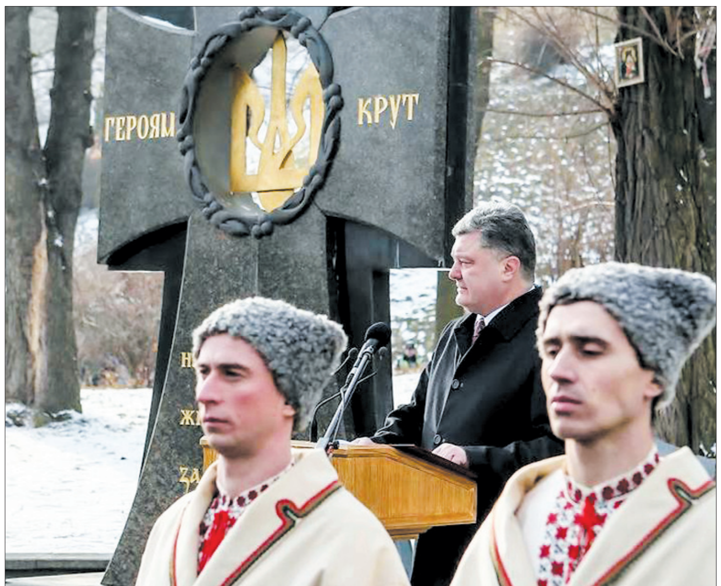
Президент України Петро Порошенко 29 січня взяв участь у церемонії вшанування пам’яті Героїв Крут – молодих хлопців, які у цей день в 1918 році біля станції Крути у Чернігівській області вступили у нерівний бій з більшовиками та загинули смертю хоробрих за Українську Народну Республіку.

Глава держави поклав квіти до Пам’ятного Хреста Героям Крут на Аскольдовій могилі у Києві, де перезахоронена частина загиблих. Разом з учасниками церемонії Президент вшанував пам’ять загиблих хвилиною мовчання.

Петро Порошенко зазначив, що молоді захисники УНР віддали життя за свободу та незалежність рідної землі.

– Нові часи настали, й тисячі нових героїв пожертвували собою заради України! Але ми ніколи не забудемо курсантів Першої української військової юнацької школи та бійців Помічного куреня Січових Стрільців; тих студентів та гімназистів, – наголосив Президент.

2 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Міністр оборони поспілкувався з мобілізованими в Одесі

28 січня Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак відвідав декілька військкоматів Одещини та поспілкувався з мобілізованими громадянами, які вже найближчими днями поповнять лави Українського війська.

Вислухавши про усі проблемні питання, з якими довелося зіткнутися чоловікам, Міністр оборони України запевнив, що обов'язково буде вжито відповідних заходів.

– Мене надзвичайно радує, що всі ви добровільно та свідомо вирішили прийти на службу. Після обов'язкового навчання, вже у зоні бойових дій ви швидко зрозумієте, чому так важливий зараз ваш патріотизм, – з вдячністю сказав генерал-полковник Степан Полторак.

Він ще раз наголосив, що кожен мобілізований отримає належну підготовку, екіпірування та озброєння. Також висловив упевненість, що «у нас велике майбутне, адже наша країна – земля відданих патріотів».

Очільник вітчизняного оборонного відомства закликав всіх працівників військкоматів зробити висновки із помилок, допущених під час попередніх хвиль мобілізації, аби грамотно, виважено та злагоджено провести четверту хвилю.

– Під час виконання державного завдання – мобілізації, не може бути помилок, адже від того, наскільки кваліфіковані та вмотивовані фахівці поповнять лави війська, залежить наше спільне майбутнє, – наголосив Міністр оборони України.

Воїни ЗС України дають гідну відсіч російським окупаційним військам

За інформацією прес-центру антитерористичної операції, ситуація в зоні проведення антитерористичної операції залишається напруженою. Упродовж минулої доби бойовики 103 рази обстріляли позиції Сил АТО.

Так, на луганському напрямку терористи зі стрілецької зброї, артилерії та мінометів 8 разів вели вогонь по Станиці Луганській, а також по Валуйському та Петрівцям. Під час обстрілу цього населеного пункту російські найманці застосували стрілецьку зброю і танк.

На Донецькому напрямку з ворожих мінометів і артилерії були обстріляні Новоласпа, Опитне, Петровське, Таранчук, Славне та Миколаївка.

З РСЗВ БМ-21 «Град» зазнали обстрілу від терористів населені пункти Мар'їнка, Новотроїцьке та Новомихайлівка.

У напрямку Дебальцевого із стрілецької зброї, мінометів та артилерії терористи чотири рази завдали вогню по Дебальцевому, Луганському, Малоорлівці, Попасному. 5 разів бойовики обстріляли населені пункти Золоте, Попасна, а також Міус.

Двадцять дев'ятого січня, близько 03.00, ворог розпочав штурмові дії в районі Малоорлівки, однак, отримавши гідну відсіч з боку сил АТО, змушений був відступити.

Прес-центр антитерористичної операції зазначає, що бійці Збройних Сил України та інших військових формувань, залучених до АТО, міцно стоять на позиціях та дають гідну відсіч російській окупаційній армії та їхнім поплічникам на Донбасі.

"Герої Крут вчать нас жертовності та патріотизму"

Закінчення. Початок на 1 стор.

Глава держави зазначив, що події під Крутами є уроком для теперішньої України стосовно того, що недооцінювання ролі армії у забезпеченні незалежності може призвести до трагічних подій.

– Провідники національно-визвольних змагань початку минулого століття недооцінили ролі армії у забезпеченні незалежності. І цю ж саму помилку було повторено протягом останніх двох десятиліть, – відзначив Петро Порошенко.

Він зазначив, що українська армія відроджується ціною колосальних надзусиль, і вже цього року чисельність Збройних Сил планується довести до 250 тисяч.

– Всім поколінням українців ці хлопці показали взірець жертовності й справжнього патріотизму, – відзначив Глава держави.

Президент біля пам'ятника вручив державні нагороди молодим бійцям антитерористичної операції лейтенанту Андрію Назаренку та старшому солдату Євгену Курінному.

– Вам випала велика честь отримати заслужені нагороди на цьому святому символічному місці. Як і Герої Крут, ви студенти, хоча трошки старші за віком, – сказав Глава держави, відзначивши, що чимало студентів служать в АТО добровольцями.

У церемонії також взяли участь Голова Верховної Ради Володимир Гройсман, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, Секретар Ради національної безпеки та оборони Олександр Турчинов, члени Уряду, народні депутати.

СПІВПРАЦЯ

Українські та американські військові обговорили питання безпеки польотів

У Вінниці закінчилась тижнева робоча зустріч фахівців з питань безпеки польотів делегації Військово-повітряних сил Національної гвардії штату Каліфорнія США, яку очолює підполковник Роб Свертфагер, з представниками Повітряних Сил Збройних Сил України під головуванням ТВО начальника штабу Повітряних Сил генерал-майора Віктора Гамори.

Головною метою зустрічі став обмін досвідом і методиками з питань безпеки польотів авіації та техніки безпеки наземних дій, дотримання суверенітету повітряного простору, дій чергових сил на бойовому чергуванні, тактики, методів і порядку дій авіації.

Генерал-майор Віктор Гамора представив склад групи Повітряних Сил та запросив закордонних гостей у ролі спостерігачів на двосторонні польсько-українські навчання "Безпечне небо – 2015".

Українці провели брифінг-презентацію на тему: "Структура та завдання підрозділів безпеки польотів авіації Повітряних Сил Збройних Сил України", а представники американської сторони презентували програми безпеки у ВПС США.

В ході візиту до України американської делегації презентували літак Ан-26 "Віта" та вертоліт Мі-8 МТ на території бригади транспортної авіації.

Прес-центр КПС ЗС України.

ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ

Пункт обігріву для українських бійців зроблений з душею

З Рівненщини до зони проведення Антитерористичної операції на сході України відправлено контейнер-приміщення, який працівники одного із залізничних підприємств обладнали у пункт обігріву для відпочинку і захисту українських воїнів.

Ідея переобладнання металевих конструкцій в так звані «криївки» належить керівництву оперативного командування «Північ». Колективи підприємств Рівненщини за власний кошт в рамках допомоги армії переробили в пункти обігріву 14 контейнерів. Власне, цю «криївку» розмістять на одному з блокпостів на Луганщині. Кілька метрів під землею, з деревобетонним перекриттям та шаром ґрунту над собою вона слугуватиме надійним і теплим прихистком для військовослужбовців.

Робота над пунктом обігріву тривала понад два тижні, переобладнання контейнера для покращення умов проживання особового складу коштувало майже 18 тисяч гривень. Контейнер-приміщення розрахований для одночасного розміщення 20 бійців. Тут є ліжко-місця, рукомийник, пічка та передбачено підключення до електромережі. Як розповідають працівники підприємства, внутрішнє оздоблення придумували самі. Усе зроблено з душею. Аби бійцям було затишніше, залізничники від себе додали ще годинник, вішалки, ікони, молитовники, накололи запас дров.

Напередодні відправлення вантажу до місця призначення відбулося освячення пункту обігріву. Також працівники «Депо» зібрали продукти харчування та теплі речі для українських бійців.

Олександр Гайн.

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад держслужбовців:

- головного спеціаліста відділення психологічного забезпечення військової частини А0215-П;

- провідного спеціаліста відділу обліку та постачання авіаційної техніки військової частини А0257;

- спеціаліста 1 категорії мобілізаційного відділу військової частини А0304 за строковим трудовим договором на час відпустки основного працівника для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку.

Вимоги до кандидатів:

- наявність громадянства України;

- знання чинного законодавства з питань державної служби, основ держуправління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкції з діловодства;

- володіння державною мовою, знання основних принципів роботи комп'ютера, відповідних програмних засобів та володіння ними у режимі користувача;

- для всіх спеціалістів повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

- стаж роботи за фахом у державній службі на попередніх посадах не менше 3 років або в інших сферах управління не менше 5 років.

Документи приймаються за адресою: 21007 м. Вінниця вул. Червоноармійська, 105, військова частина А0287.
Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

Петро Порошенко:

“Світ має пам’ятати уроки минулого і не допустити повторення трагічних подій у сьогоденні”

Обов’язок сучасних політиків перед теперішнім і прийдешніми поколіннями – засвоїти уроки історії і не допустити повторення трагедій, подібних Голокосту та Другій світовій війні. Про це наголосив Президент України Петро Порошенко у коментарі з нагоди 70-ї річниці визволення концтабору Аушвіц-Біркенау.

«Своєю участю у сьогоднішніх заходах хочу віддати глибоку шану і тим, хто трагічно загинув у таборі смерті Аушвіц, і тим, хто поклав край жахливим злочинам проти людяства, які коїлися нацистами тут і повсюдно в Європі. З шести мільйонів євреїв, які були знищені нацистами та їхніми союзниками, чверть – євреї родом з України. Трагедія Бабиного Яру і досі болить нам незагоєною раною.

З шести мільйонів мирних мешканців України, що стали жертвами Другої світової війни, знов-таки чверть склали євреї. А з урахуванням загиблих на фронті ми втратили близько 60% від довоєнного єврейського населення українських земель.

Мільйони українців у складі союзницьких армій, українського визвольного руху та радянських партизанських з’єднань зі зброєю в руках протистояли нацистській навалі, а відтак, і Голокосту. Тисячі й тисячі українців на окупованих територіях, ризикуючи власним життям, рятували євреїв. Лише офіційне звання «Праведників народів світу» отримали близько двох з половиною тисяч українців, що становить одну десяту від загальної кількості тих, хто має таку честь.

У боях за визволення Освенцима та навколишніх населених пунктів поклали голови 231 радянський солдат, із яких кожен п’ятий – українець. Підрозділами командували полковник Василь Петренко, українець з Полтавщини, полковник Анатолій Ковалевський з Чернігівщини, майор Анатолій Шапіро – український єврей з Полтавщини. Саме солдати його батальйону першими пройшли під сумновідомою брамою з написом «Праця звільняє» (Arbeit macht frei). І першим танком, який розбив браму, керував українець Ігор Побірченко. Про це днями дуже яскраво нагадав міністр закордонних справ Польщі Гжегош Схетина.

З урахуванням всіх цих фактів просто не маю права не повернутися до ідеї створення постійної експозиції України в музеї Аушвіц-Біркенау. Нам треба зібрати документи та речові реліквії, пов’язані з перебуванням мешканців українських земель у цьому таборі. Цей план, сподіваюсь, реалізуємо за кілька років, щойно почнемо виходити з поглибленої війною економічної кризи. Але вже вчора у Києві зусиллями Українського інституту національної пам’яті відкрилася виставка про вихідців з України – і в’язнів, і визволителів табору Аушвіц.

Вічна пам’ять загиблим. Слава тим, хто звільняв континент від нацизму!

Зібравшись тут сьогодні, ми нагадуємо Європі та світу про наймасштабнішу трагедію, апокаліпсис ХХ століття – про Голокост, про всі його жертви. Так само і про всі десятки мільйонів жертв Другої світової, спричиненої імперським божевіллям, агресивним націоналізмом та ксенофобією.

На жаль, у сімдесятий рік перемоги над нацизмом, в яку українці зробили колосальний внесок, в рік сорокаліття Гельсінського заключного акта, моя країна вступила в умовах російської агресії і грубого порушення норм міжнародного права.

Російська Федерація, будучи не просто підписантом Акта, а одним з його ініціаторів, грубо порушила зафіксовані у цьому документі принципи непорушності кордонів та територіальної цілісності, прав і свобод людей.

І сьогодні вже онуки та правнуки тих, хто боронив Україну понад сім десятиліть тому, полишили свої домівки, щоб захистити рідних та близьких і всю Вітчизну від дій агресора.

Більше того, на тимчасово окупованих територіях, в районах, тимчасово підконтрольних проросійським бойовикам, крім терору, націленого на все місцеве населення, крім порушення прав і свобод всіх громадян, здійснюється ще й окремий етноцид україномовного населення. Там небезпечно говорити українською. Нашу мову, як й історію України, виключають зі шкільних програм. А в Криму, до того ж, грубо утискаються права кримських татар, пропагуються антитатарські ксенофобські стереотипи. Всесвітньо визнаним лідерам цього народу навіть заборонено в’їзд на територію півострова.

Не стану проводити очевидні й явні паралелі між тим, що відбувалося в Європі в тридцятих роках минулого століття, і тим, що коїться тепер. Загроза континентальної війни тепер велика як ніколи. Хай ніхто навіть і не сумнівається: амбіції та апетити агресора перевершують розміри України. Трагічних помилок минулого не виправити. Вбитих – не воскресити. Але засвоїти уроки історії – обов’язок сучасних політиків перед теперішнім і прийдешніми поколіннями.

Отож, закликаю весь світ не допустити повторення трагічних подій. Маємо не лише пам’ятати про безневинні жертви минулого, але й думати, як не допустити повторення трагедій, подібних Голокосту і всій Другій світовій війні. Єдиним фронтом протистояти новому імперському божевіллю, новим претензіям на панування в Європі.

Ми вдячні світу за підтримку, яку він надає Україні, але щоб зупинити агресора, потрібні ще більші зусилля, ще більша солідарність», – заявив Глава держави після участі у заходах з нагоди вшанування 70-ї річниці звільнення концтабору Аушвіц-Біркенау в Освенцимі.

ВР визнала Росію країною-агресором

Рада ухвалила законопроект, яким визнала Росію країною-агресором, а самопроголошені «ДНР» і «ЛНР» – терористичними організаціями.

За це рішення проголосував 271 народний депутат. Від Опозиційного блоку за це рішення жоден депутат не проголосував. Відповідно до заяви, Верховна Рада визнає Російську Федерацію державою-агресором і закликає міжнародних партнерів України не допустити безкарності винних за злочини проти людяності, вчинені від початку російської агресії проти України.

“Визнати Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир та безпеку. А так звані “ДНР” і “ЛНР” визнати терористичними організаціями”, – говориться у заяві, яку з трибуни ВР зачитала голова Комітету у закордонних справах Ганна Гопко. У заяві йдеться про необхідність посилення тиску на РФ, у тому числі шляхом запровадження нових секторальних обмежувальних заходів, санкцій, щоб зупинити російську агресію та примусити російське керівництво виконати у повному обсязі усі пункти Мінських домовленостей.

Крім того, у заяві підкреслюється необхідність припинення незаконної окупації та наголошується на звільненні усіх заручників та незаконно утримуваних на території РФ громадян України, включаючи народного депутата Надію Савченко.

“Обмежити повноваження російської делегації у ПАРЄ до того часу, доки РФ не припинить ігнорувати міжнародні вимоги демократичної спільноти”, – сказала Гопко.

Також у заяві йдеться про необхідність “надавати Україні необхідну військову допомогу з метою посилення її оборонних можливостей, гуманітарну допомогу для постраждалого мирного населення та внутрішньо переміщених осіб, сприяти відновленню критично важливої інфраструктури на Донбасі”.

Парламент України “закликає міжнародне співтовариство визнати факт агресії проти України, окупації її території та посилити вимоги щодо повернення до міжнародно визнаних кордонів, запобігши створенню небезпечного прецеденту у вигляді грубого порушення світового порядку та системи безпеки, що склалася після Другої світової війни”, – зазначила Гопко.

За інформацією УНІАН.

“Премії” за підбиту техніку

28 січня Кабінет Міністрів України прийняв постанову про матеріальне стимулювання бійців АТО. Про це повідомив народний депутат України Антон Геращенко.

«Тепер я не заздрю російсько-фашистським військам і терористичним угрупованням. Наші бійці вас били і б’ють за Батьківщину, а тепер зможуть отримувати за це гідну оплату! Це наша відповідь Путіну на його заклик не йти в армію!» – написав Геращенко на своїй сторінці у Facebook.

Як зазначає нардеп, в офіційному повідомленні Міністерства оборони йдеться, що за знищення військової техніки противника учасники АТО отримуватимуть додаткову винагороду. Відповідну постанову, розроблену за ініціативи українського президента, ухвалили на засіданні уряду 28 січня.

«Проектом постанови передбачається виплачувати:

– у двократному розмірі – грошове забезпечення військовослужбовцям, які беруть безпосередню участь в АТО, воєнних конфліктах;

– у трикратному розмірі – грошове забезпечення військовослужбовцям, які беруть безпосередню участь у бойових діях з моменту оголошення воєнного часу;

– 1000 гривень за кожну добу безпосередньої участі військовослужбовця в бойових діях.

– додаткову винагороду за знищення військової техніки противника. Так, за знищення автомобіля винагорода становить – 10 мінімальних заробітних плат (12 тис. грн); танка – 40 мінімальних заробітних плат (48 тис. грн); реактивної системи залпового вогню – 50 мінімальних заробітних плат (60 тис. грн); бойового літака – 100 мінімальних заробітних плат (121 тис. грн)», – повідомляє Антон Геращенко.

УКРАЇНА-НАТО:

Чергове засідання Спільної робочої групи з питань воєнної реформи

27 січня в штаб-квартирі НАТО в Брюсселі відбулося чергове засідання Спільної робочої групи Україна-НАТО з питань воєнної реформи. Делегацію від України очолив заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України – Голова української частини Спільної робочої групи Україна-НАТО з питань воєнної реформи генерал-полковник Михайло Коваль.

Захід відбувся під головуванням заступника Генерального секретаря НАТО з політичних справ та політики безпеки Террі Стаматопулоса.

Під час засідання глава української делегації ознайомив присутніх з безпековою ситуацією в Україні, станом реформування складових сектору безпеки і оборони нашої держави та нарощування обороноздатності, а також поточними результатами співробітництва України з НАТО та основними напрямами діяльності Спільної робочої групи Україна-НАТО з питань воєнної реформи на 2015 рік.

Окрему увагу було приділено питанню подальшого розвитку відносин України з Альянсом з урахуванням відмови нашої держави від політики позаблоковості та оголошення курсу на поглиблення співпраці з НАТО. Українська сторона підкреслила, що питання вступу України до НАТО набуде актуальності лише після успішної імплементації системних реформ, а також за підсумками проведення всеукраїнського референдуму відповідно до національного законодавства.

Зокрема, представник Міноборони України поінформував учасників засідання щодо стану проведення Комплексного огляду сектору безпеки і оборони України, в тому числі щодо основних результатів проведених у рамках Комплексного огляду заходів та щодо допомоги, що надається експертами НАТО на його заключному етапі.

Представники країн-членів Альянсу під час засідання наголосили на ключовій ролі механізму Спільної робочої групи Україна-НАТО з питань воєнної реформи у практичному співробітництві України з Альянсом. Вони підкреслили також важливість спрямування основних зусиль на зміцнення оборонного потенціалу України та визначили напрями подальшої підтримки нашої держави у реформуванні національного сектору безпеки і оборони відповідно до євроатлантичних стандартів.

Сергій Танасов: “МИ – СИЛЬНІ, тому що за нами ви. Тому що ВІДСТОЮЄМО СВОЮ ЗЕМЛЮ”

Один із тих, хто готовий стояти на смерть, один із тих, хто пройшов справжнє пекло, без пафосу ризикував і ризикує життям, один із “кіборгів”, один із Героїв. Сергій є не новачком в армії, він пройшов Ірак, Ліберію, Косово, побував в Кот-д’Івуарі... Та що таке справжня повномасшабна війна, чоловік побачив на своїй Батьківщині.

На війну пішли першими

Війна для старшого сержанта 79-ї бригади розпочалась ще наприкінці лютого. Проте тоді хлопці навіть не усвідомлювали, як розгортатимуться події.

– Ми були в Щасті ще в кінці лютого. Наша частина була найпершою в Україні, що вийшла на завдання. Одразу не було зрозуміло, що все зайде настільки далеко. Якби хтось тоді розповів би мені про Донецьк, я б не повірив. Чесно кажучи, ми були впевнені, що Кримом усе і закінчиться. Пам’ятаєте, в 2003 році був конфлікт на Тузлі. Я тоді готувався до певного серйозного завдання. Думав, що тепер усе буде приблизно так само: нас підготують до виконання, а потім конфлікт замнеться.

Бійці спокійно зайняли свою позицію, почали потихеньку окопуватись. Що назріває серйозний конфлікт, стало зрозуміло значно пізніше.

– Ми на БТРах приїхали в поле і стоїмо, а проти нас – “Гради”. У Криму все затягнулось, і події в Донецьку почали розвиватись в несподіваному руслі. Зрозуміли, що все серйозно, коли хлопцям-колегам, які були в Одесі, сказали терміново доукомплектовуватись, отримувати машини і готуватись до визду на Донецьк. Тоді вже було точно ясно, що станеться щось дійсно серйозне.

Кожна хвилина затишшя – ковток нового життя

Знаходячись у місцях бойових дій, кожен боєць переосмислює життя. Побутові дрібниці моментально відходять на задній план.

– На війні кожна хвилина затишшя – як ковток нового життя. Мене часто запитують, чи не страшно було знаходитись в аеропорту чи інших гарячих точках. Звісно, страшно. Боятись у небезпечній ситуації – нормальний інстинкт людини. Коли нас обстрілюють, ми перетворюємось на комашок, які здатні пролізти в будь-яке укриття, будь-яку тріщину в землі. За це нас, мабуть, і прозвали “кіборгами”, що ми здатні після найсильніших обстрілів моментально повстати тілом і духом. Ми сильні, тому що за нами – ви. Тому що ми відстоюємо свою землю. Тому що ніхто, крім нас, не відновить мир.

Боєць розповідає, що дитячі листи, обереги, малюнки, милі подарунки є надзвичайно важливим стимулом для воїнів.

– Ми їх ніколи не викидаємо, завжди возимо із собою. Тому що вони насправді володіють надзвичайно сильною енергетикою, вони – справжні обереги. Ми всередині обклеїли “Борьку” дуже щільно малюнками. З такою підтримкою нам нічого не страшно.

Містичний “Борька”

“Кіборг” впевнений, що техніка є не шматком заліза, вона наділена розумом. Принаймні БТР, яким керує Сергій і який він назвав “Борькою”. Справа в тому, що з машиною не раз траплялись містичні історії, які врятували не одне життя українських бійців.

– БТРу я дав ім’я свого товариша. При чому саме тоді, як у техніки з’явилось ім’я, вона і почала проявляти свої містичні здібності. “Борька” став справжнім ангелом-охоронцем наших хлопців. Вірте чи ні, але зі свого досвіду знаємо, що коли ні з того ні з сього БТР “не їде” на завдання, значить там чекає смертельна небезпека. Так було, коли після якісного ремонту на шляху на завдання машина відмовилась їхати. При чому тільки перед виїздом ми пройшли техконтроль, і все було чудово. Так ось, поки ми шукали причину поломки, на завдання відправили інших бійців, і вони потрапили під страшенний обстріл. Вижили далеко не всі…

Сергій пояснює, що дивних історій, пов’язаних із “Борькою”, в арсеналі у хлопців вистачає. Адже, як запевняє боєць, машини теж не хочуть гинути і часто ведуть себе дуже розумно.

– Одного разу супроводжували вантаж, їхали на чолі колони. Як тільки дістались небезпечної зони, наш “Борька” різко скинув швидкість, і, щоб ми не робили, розігнати машину більше ніж на 20 кілометрів за годину так і не змогли. Ми тоді дуже переживали, чи зможемо вчасно доставити вантаж із таким “зависанням”. Ті ж, хто нас тоді обігнали і поїхали вперед, потрапили у справжнє “місиво”. Можу сказати: зараз “Борька”, незважаючи на те, що йому довелось пройти, знову готовий виконувати завдання.

Ми – не “кіборги”, ми – офіцери

Чоловік пояснює, що вони не є супергероями, не є “кіборгами”. Вони є в першу чергу офіцерами, що виконують поставлені завдання.

– Ми ж люди ті ж самі. Хтось хунтою обзиває, хтось окупантами, а суть від цього не змінюється. Та коли побачив себе на обкладинці календаря з “кіборгами”, дуже здивувався. Коли Сергій Лойко нас фотографував, я був впевнений, що просто вийде стаття якась в Штатах, побачать друзі в Америці, посидимо посміємось потім… А он як вийшло.

Найгострішим спогадом із аеропорту чоловік називає холод. А проблем із бойовим духом у солдатів не було.

– Страшенно холодно, а так – завдання, як завдання. У мене є боєць, що потрапив у аеропорт через місяць після того, як його відрядили у нашу бригаду, він ніколи не служив строкову, не стріляв із автомата. Це відносно питання про бойовий дух. Увесь період знаходження в аеропорту він пройшов достойно. Жодної осічки. Виконував усі завдання. І таких багато, усі такі. Наша земля – ми її захищаємо. Головне – не впадати в паніку, не втрачати розуму. Паніка – це дуже страшно. Завжди від паніки погані наслідки. Треба побоюватись, це добре. Не вдавати з себе героя, не вставати у повний зріст. І робити те, чого тебе навчили.

5 днів в аеропорту після поранення

Під час захисту Донецького аеропорту Сергій отримав перше у своєму житті поранення. Куля практично повністю пробила каску. Та покинути поле бою можливості не було.

– Каска врятувала мені життя. Дякувати волонтерам. Після поранення залишався в аеропорту ще п’ять днів. В аеропорту не було безпечних місць. І це дійсно не перебільшення. Більш-менш спокійною спочатку можна було назвати вишку. Там стояв мій товариш. Зараз у нього після захисту вишки травма спини, три грижі, списали. На війні не можна обирати, куди ти підеш, яку позицію займеш, у військових немає вибору. Якщо є завдання, його потрібно виконувати. Далі вже думаєш, як зробити, щоб результат був позитивним, і все не закінчилось фатально.

Оскільки бої на Донецькому летовищі тривали практично цілодобово, можливості розмовляти по телефону не було. Боєць розповідає, що телефонував тільки дружині, і те нечасто.

– Вона у мене справжня дружина офіцера, все розуміє. В аеропорту ми з бійцями підтримували один одного, як могли. По можливості давали товаришам відпочити хоч кілька годин. Та навряд чи можна назвати сон у бронежилеті і касці під постійні постріли повноцінним відпочинком. Там не можна було виконувати завдання аби як. Тільки повна самовіддача. Не можна було приїхати в аеропорт і нічого не робити, навіть якщо в даний момент все спокійно. Треба було зробити розрахунки, звідки можливий штурм, де ховати гранати, якщо треба буде міняти позицію, розставити пастки. Стояти на голому ентузіазмі – смертельно небезпечно.

Організувались заради допомоги

Із недавніх пір Сергій став керівником громадської організації “Спілка військовослужбовців”. Поштовхом стали численні проблемні питання у бійців. Аби справу систематизувати, адже запитання були однотипними, вирішили об’єднатись в організацію.

– Небайдужі люди проконсультували, як усе зробити законним шляхом. Хотілося, щоб це не суперечило законодавству. Адже військовослужбовці не мають права бути членами партій. А от у громадських організаціях можемо бути. Зараз організація працює. Я, коли був на лікуванні, допомагав організовувати усе. Коли мене виписали, я знову поїхав в АТО, справами займались хлопці, яких списали, і ті, що були на лікуванні. Виходить, що коли хтось їде туди, інші – залишаються тут. Величезний плюс організації – координація із волонтерами. У нас вже є певна база, і ми стараємось з ними підтримувати зв’язок. Завжди допомагаємо бійцям зібратись у АТО, повідомляємо волонтерам, що потрібно в конкретних бригадах. Хлопці, яких списали, позалишали свої речі. Бійцям бігати у відпустці по всіх волонтерах немає ні часу, ні сил. А так достатньо зробити кілька дзвінків. Ми стараємось не торкатись фінансових питань, просто координувати зусилля. А що вже стосується юридичних питань, документів, тоді ми вже повним ходом підключаємось.

Школярі мають розуміти, що вони – майбутні захисники

Під час відпусток Сергій разом із бойовими побратимами обов’язково заходить до місцевих шкіл. Каже, що діти повинні бути впевненими в тому, що за них там стоять, що ця нечисть ні в якому разі не дійде до їх міста.

– Хлопці мають розуміти, що вони – майбутні захисники. Вони не мають права вирости планктоном, що буде Вконтакті чи Фейсбуці відписуватись. Хлопці мають реально мати бажання, при наявності проблеми, взяти зброю до рук й іти воювати, а не бігати, як щур, по закутках.

У школі із бійцями фотографуються, навіть просять автографи. “Кіборг” розповідає, що був приємно вражений, наскільки учнів цікавить військова тематика.

– Я був просто вражений в одній із шкіл. У школах і дівчатка, і хлопці вміють розбирати, збирати автомат, вивчають тактику бою, все серйозно. Кілька їх випускників стали офіцерами нашої частини.

Агресор підготувався серйозно

Сержант розповів, що за рівнем бойової підготовки наші десантники не поступаються арміям країн ЄС.

– За рівнем бойової підготовки, вмінню стріляти, пробігти, виконати важке завдання – ми стоїмо на порядок вище. Багато солдат були в місіях, міжнародний досвід дає багато. Можу сказати за себе, що місії дали мені величезний досвід. Дуже відрізняються стосунки між командиром і підлеглими, ніж в Україні. Психологічно грамотніше підходять. Там кожен наказ дається так, що не хочеться його не виконувати. У них строга ієрархія, але в той же час дуже м’яке ставлення. Там – це збройний кофлікт, а тут – повноцінна війна з використанням важкої артилерії. Дуже велика різниця, це абсолютно різні речі. Тут набагато все серйозніше.

Боєць ділиться думками, що в конфлікті, який зараз відбувається, винна не вся Росія, а окремі особистості. Не можна всіх звинувачувати.

– Інформаційну війну сильно програємо. Підготовка до війни агресором починається заздалегідь. Спочатку ведеться підготовка власного населення, потім долучаються певні відділи, підрозділи, які починають розпалювати конфлікт. Це дуже важкий і обширний процес. До війни треба довго готуватись. Росія до цього готувалась. Рано чи пізно – вони б зайшли. Рік, два, але все одно б це трапилось.

Війна не змінила, війна навчила

Сергій ділиться, що війна не змінила його як людину. Але це війна, і вона вчить. У першу чергу вчить не розслаблятись.

– На жаль, довелось втратити багатьох друзів. Розумію, що усі ми там будемо, питання в тому, коли саме. І треба говорити, що не сьогодні. Тяжко, час лікує. Були ситуації, коли товариші гинули, а мене поряд не було. Одразу думаєш, що якби був, можливо, такого б не трапилось, можливо, щось було б не так. Війна, тут нічого не зробиш...

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

Сліди війни

Війна продовжує залишати на українській землі свої смертельні сліди. Їх у прифронтових містечках і селах Донбасу й досі чимало. Нерозірвані снаряди, міни, розтяжки, залишені терористами. Фахівці цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України просять місцевих мешканців повідомляти військових про небезпечні знахідки. Сапери підрозділів, які дислокуються поблизу, вирушають за адресами для знешкодження небезпечних предметів.

– Міна на подвір'я моїх сусідів прилетіла вже давно, – розповідає мешканець Красногорівки. – Прилетіла з боку Донецька. Господар цієї оселі боїться зараз мешкати тут. Однак планує обов'язково повернутися додому. Він розповів мені про міну і попросив знайти військових, які б її знешкодили.

На задньому подвір'ї серед господарського мотлоху сусід показує

саперам міну. Вона пробила лист металу, що лежав на землі і так застрягла. Військові вивчають знахідку та приймають рішення на знешкодження боєприпасу.

– Виглядає, що це лише хвостовик 82-міліметрової міни, – розповідає офіцер інженерно-саперного підрозділу 28-ї окремої механізованої бригади. Але ми ставимося до будь-яких знахідок як до потенційно небезпечних. Зараз ми прив'яжемо трос до листа металу, відійдемо на безпечну відстань і зрушимо його з місця. Так зможемо побачити, чи є під листом міна.

Прогнози саперів підтвердилися – це лише хвостовик, і він безпечний. Елемент міни сапери забирають з собою. Чоловік, який викликав саперів, полегшено зітхає і дякує військовим. Тепер він може повідомити своєму сусіду, що його подвір'я обстежене і небезпека ліквідована.

Наступне місце роботи саперів – дах і горище багатоповерхівки в Красногорівці. Військовим повідомили, що бачили тут розтяжку – гранату, до кільця якої прив'язана натягнута мотузка. Необережний рух – мотузка висмикує кільце і лунає вибух. Такі пастки загубили вже не одне життя в цих місцях. Вони не розбирають кого нищити – дитину, цивільну людину чи військового. Не так давно на подібній розтяжці підірвалися робітник газової служби і фахівець з надзвичайних ситуацій, які брали участь в ремонті газогону.

Шлях на горище займає багато часу. Небезпека може чекати саперів навіть у момент відчинення двері на стелі, що веде на дах. На двері також може бути розтяжка. Далі починається важка робота. На горищі темно, чимало натягнутих дротів. Багато антенних кабелі та дротів для інтернету. Метр за метром сапери обстежують горище будинку на три під'їзди. Далі на черзі – дах. Йде холодний дощ, але військові його ніби й не помічають. Вся їхня увага зосереджена на дах, який густо обплетений дротами та антенами. Після декількох годин інженери роблять висновок – розтяжки не виявлено. Тепер на цьому горищі можна безпечно знаходитись.

Далі – ще одне повідомлення мешканки Мар'їнки про міну, що прилетіла на подвір'я. Мало того, що її будинок вже зруйнований обстрілами, то ще й зайти на власне подвір'я вона боїться. Сапери вилучають металевий предмет та вивчають грунт поруч з ним.

– Це також хвостовик міни, – коментує свою роботу офіцер, – але я мушу обстежити шар землі поруч і в глибину. Залишається вірогідність, що бойова частина міни може залишатися в грунті.

Через деякий час сапери роблять висновок – тут нічого нема, тож це подвір'я вже безпечне для проживання.

Ще один мешканець Мар'їнки повідомив, що снаряд пробив декілька стін в його домі та застряг у внутрішній стіні. Жити спокійно з таким сусідством важко.

– Того дня на околицях містечка точився бій, – розповідає мирний мешканець, – я не військовий, тож не знаю, що саме залетіло в мій дім. Бачив тільки, що в небі з боку Донецька пролітали розжарені снаряди. Щось таке пробило декілька стін у моїй хаті.

Фахівці інженерно-саперного підрозділу починають свою роботу. Спочатку обережно розбирають стіну. Звідти видобули невеликий снаряд.

– Це сердечник снаряда гармати БМП, – оглядає знахідку керівник групи цивільно-військового співробітництва підполковник Олександр Гвоздков, – він може бути вибухонебезпечним, тож сапери утилізують його за своєю процедурою.

Далі група саперів відправляється на околицю Мар'їнки. Тут військові та мирні мешканці виявили декілька розтяжок на стежках, якими може ходити будь-хто. Ці пастки сапери також ліквідували.

На жаль, цієї небезпечної роботи для українських військових вистачить ще надовго. Після затишшя Мар'їнка і Красногорівка – знову під прицілом терористів. Містечка щойно почали відживати. Повним ходом йшло відновлення інфраструктури. Але зараз обстріли поновились. Та наші військові кажуть – вони від своєї правої справи не відступлять.

Владислав Назаркевич.
"Крила України". Фото автора.

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Найцінніше для льотчика – практичний досвід

Військовослужбовці національного контингенту продовжують успішно виконувати миротворчі завдання Місії ООН у Ліберії. Загальний наліт екіпажів вже сягнув понад 1200 годин, середній наліт на одного льотчика складає більше 75 годин. Екіпажами українського миротворчого контингенту перевезено понад 1700 пасажирів та майже 80 тонн вантажу. Паралельно з виконанням планових польотних завдань Центру повітряних операцій Місії ООН у Ліберії, у загоні систематично проводяться льотні зміни, в ході яких льотчики вертолітних ланок загону, відповідно до програм підготовки, набувають належного фахового вишколу.

Так, в рамках заходів навчально-бойової підготовки у загоні проведено чергову нічну льотну зміну. В ході польотів льотний склад українського миротворчого контингенту виконував спеціальні вправи для отримання допусків до польотів за приладами із заходом на посадку з використанням посадкових систем. Водночас, визначений екіпаж загону, відпрацьовуючи завдання з подолання систем протиповітряної оборони умовного противника та ураження його наземних об'єктів, приступив до польотів на бойове застосування.

Начальник служби безпеки польотів загону підполковник Олександр Поліканов, який в ході льотної зміни перебував як льотчик-інструктор, зауважив, що всі польотні завдання впродовж нічної льотної зміни виконані на достатньо високому рівні.

– Льотчики загону професійно виконали контрольні вправи і вже найближчим часом приступлять до відпрацювання наступних польотних завдань для подальшого просування курсом бойової підготовки, – констатував підполковник Олександр Поліканов.

За словами командира 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН у Ліберії військового льотчика першого класу полковника Петра Пліса, для вдосконалення фахових навичок льотного складу у загоні використовується кожна, щонайменша можливість.

– Доволі часто, виконуючи польотні завдання Місії ООН з перевезення вантажів у важкодоступні райони Ліберії, – говорить полковник Петро Пліс, – екіпажі загону здійснюють контрольні та навчально-тренувальні польоті за курсом бойової підготовки, відпрацьовують такі льотні вправи, як посадка з одним вимкненим двигуном, контрольні польоти за приладами під шторкою, окремі елементи пошуково-рятувальних робіт з режиму зависання над землею тощо. Такий підхід до підготовки льотного складу загону доволі позитивно позначається на вишколі кожного вертолітника. Адже найцінніше для льотчика – практичний досвід.

Сергій Фурдик.
Фото автора.

ЛІТАЮЧІ ДРОНИ

У Києві презентували новий український безпілотник

Київське підприємство "Атлон Авіа" презентувало вітчизняний безпілотник "Фурія" (БПЛА). Апарат вже перебуває на озброєнні Національної гвардії України та деяких підрозділів Збройних Сил України. Про це передає кореспондент "Нового регіону".

"Назва комплексу – "Фурія" – дали наші бійці. Так воно і закріпилося", – розповів директор ТОВ "НВП "Атлон Авіа" Артем В'юнник. Він повідомив про основні технічні характеристики "Фурії": "До складу комплексу входить планер, оптична головка, командний пункт з двома моніторами, на яких відображається геоінформаційна система з прив'язкою координат і GPS позицій літака в повітрі.

Другий монітор дозволяє вести спостереження через оптичну камеру. Тип планера – літаюче крило. Матеріали – склотканина, вуглецева тканина, карбон. Все це виробляється на заводі "Атлон Авіа" в Києві. Силовий агрегат – електричний. Це дозволить домогтися високої надійності в польоті. Живлення – дві батареї по 16000 мА/год, що дозволяє домогтися до двох годин польоту в залежності від погодних умов. Крейсерська швидкість – 65 кілометрів на годину, а максимальна – до 130 кілометрів на годину. Дальність польоту – близько 100 кілометрів від моменту вильоту до моменту повернення при радіусі дії від наземної станції апарата до 30 кілометрів. Він оснащений денною і нічною оптичною системою спостереження".

У компанії планують додати в апарат систему автоматичного зльоту, автоматичну систему цілевказівки. Крім того, в "Атлон Авіа" до кінця нинішнього року планують розробити новий БПЛА, який матиме поліпшені характеристики і підвищену стійкість до систем радіозаглушення, а також систему повернення "додому" при відсутності GPS.

У свою чергу, керівник дослідницьких програм Центру досліджень армії, конверсії і роззброєння Сергій Згурець стверджує, що зараз у зоні бойових дій на Донбасі в українських силовиків – порядку 30 БПЛА, а мінімальна потреба Збройних Сил у безпілотних літальних апаратах – понад 400 штук.

"ЗС України зараз використовують безпілотні системи "Стриж" та "Рись", загальна кількість яких – кілька десятків. Коли ми говоримо про безпілотники, що поставляються волонтерами, то я думаю їх теж не більше штук 30-40. Але у них – невелика дальність польоту, і з осені минулого року росіяни їх глушать, тому часто вони не долітають до ворожих позицій", – зазначив він.

Згурець повідомив, що, за американськими підрахунками, на бригаду необхідно близько 200 безпілотників різного рангу. "Наші безпілотники поділяються на три ранги: мікро – дальність польоту до 2 км, міні – до 15 км і тактичні – до 80 км. Так от, на сьогодні тактичних апаратів у нас немає взагалі, крім тих "Рисей" і "Стрижів", які літають швидко як крилаті ракети і не встигають зняти все, над чим вони пролітають. Безпілотників тактичного рівня нам необхідно хоча б 10 штук, а за оцінками військових, – їх необхідно мінімум 400".

ІМПОРТОЗАМІЩЕННЯ

ДК "Укроборонпром" та КБ "Південне": новий етап співпраці

Нові спільні проекти у сфері мирного космосу та імпортозаміщення починають Державний концерн "Укроборонпром" та Конструкторське бюро "Південне".

Про таке спільне рішення на прес-конференції заявили Генеральний директор "Укроборонпрому" Роман Романов та генеральний директор – Генеральний конструктор ДП "КБ "Південне" ім. М.К.Янгеля" Олександр Дегтярьов, підписавши відповідний документ про поглиблення співпраці між підприємствами.

Тісне співробітництво передбачає розширення переліку спільних проектів у рамках ініціатив Президента України Петра Порошенка. Це, перш за все, зміцнення обороноздатності країни, модернізація ОПК та втілення науково-дослідних досягнень ракетної та оборонної галузей державними підприємствами.

"Ми докладемо максимум зусиль, щоб компенсувати втрату одного з основних покупців КБ "Південне" – Росію, та, відповідно, знайти вихід на нові ринки збуту для партнера", – заявив генеральний директор "Укроборонпрому" Роман Романов.

Передбачена кооперація у сфері науково-дослідних розробок дозволить ефективно використовувати виробничу базу України. Зокрема, передбачається створення зразків перших вітчизняних БПЛА. У програмі мирного космосу – плани з модернізації ракети-носія "Зеніт", а також розробки систем для роботи в сільському господарстві, геодезії та геології.

"Сьогодні вже існує низка напрацювань та проектів, що потребують додаткових зусиль задля втілення їх в життя, разом це буде ефективніше та швидше", – зазначив Олександр Дегтярьов.

Нині 15 підприємств "Укроборонпрому" беруть участь в процесі розробки більш ніж 10 проектів КБ "Південне". Ще 7 кооперацій запустять найближчим часом.

ДЕРЖЗАМОВЛЕННЯ

40 нових танків і "Дозори"

Генеральний директор "Укроборонпрому" Роман Романов повідомив, що виробниче завдання на 2015 рік передбачає виробництво підприємствами концерну 40 нових танків. "У 2016 році ми хочемо вийти на виробничі потужності 100-120 одиниць танків щорічно", – сказав він.

Крім того, "Укроборонпром" випустить в 2015 році 50 одиниць легкоброньованих автомобілів, які раніше не перебували на озброєнні української армії. По даному напрямку також передбачене збільшення обсягів на 2016 рік в 2 рази – до 100 одиниць. При цьому тип танків і легкоброньованих автомобілів він не уточнив.

Відзначимо, що крім виробництва нових танків і ББМ, "Укроборонпром" продовжить модернізацію і повний ремонт вже наявних на складах ЗС України техніки. Ці обсяги будуть значними. Адже тільки за останні місяці відновлено та модернізовано понад 700 одиниць техніки та випущено 350 нових.

Головним танком став Т-64, модернізований до "Булата", але це фактично вже інший танк з абсолютно поліпшеними показниками, хіба що корпус старий. І завдяки цьому ми економимо кошти. Уявіть собі, якби зараз треба було зварити ще й нові корпуси. Давайте порахуємо: капітальний ремонт коштує близько 1 млн грн.

Для порівняння: один новий "Оплот" – 80 млн грн. Тепер ви розумієте, чому ми ремонтуємо старе? Звичайно, МО вибере 80 танків замість одного.

Крім того, зараз "Укроборонпром" займається розробкою гібрида танка і БМП. Фахівці бронетанкової галузі готові почати серійний випуск цієї машини вже цього року, у разі відповідного замовлення від Міноборони і Нацгвардії України. Роман Романов, зокрема, повідомив: "У цьому році ми відправляємо у війська наші перші бронемашини "Дозор-Б". З усіма платежами. "Дозор-Б" коштує близько $200 тис. Для порівняння, в Туреччині машина класу "Саксон" коштує €460 тис. Щоб всі розуміли трудомісткість військового виробництва, скажу: аби створити один такий автомобіль, у нас працює 40 підприємств-суміжників".

Всього ж, за оцінками Романа Романова, за півріччя в "Укроборонпрому" з'явилося 20 нових іноземних партнерів, з якими укладені контракти на $ 450 млн. Насамперед, йдеться про надання послуг, а також про понад 70 одиниць готової продукції та десятки тисяч одиниць стрілецької зброї.

ПЕРСПЕКТИВИ

Одеська фірма розробляє ударний вертоліт на базі Мі-2

Спеціалізоване науково-виробниче інноваційне підприємство "Юміко аероспейс", яке займається розробкою і виробництвом БПЛА та авіаційної техніки, розробило ударну версію радянського гелікоптера Мі-2, повідомляє ukraine-industrial.info. Вже зараз на базі підприємства почалося складання першого прототипу легкого ударного вертольота під позначенням SM232.

Конструктори "Юміко аероспейс" внесли в фюзеляж вертольота ряд змін, які дозволять збільшити можливості у рази. На вертольоті SM232 буде застосована новітня система бронювання та життєзабезпечення. Проект SM232 має бронювання із застосуванням сучасних легких композитних матеріалів, інтегрованих у несучу конструкцію фюзеляжу і крил. Основні вузли та системи управління польотом дубльовані. На вихлопних патрубках двигунів встановлені розсіювачі тепла, які виконують функцію розсіювача тепла і турбонагрівача, що не мають аналогів у світі.

На вертольоті буде встановлена гіростабілізована оптико-електронна система, розроблена компанією "Юміко КІМ Компані". Система включає в себе оптичну камеру, тепловізор, лазерний далекомір, лазерний цілевказівник (маркер). Льотне обладнання на вертольоті складається з сучасного навігаційного обладнання, що включає GPS, ГЛОНАСС модулі та систему зв'язку. Застосована технологія "скляна кабіна". У носовій частині вертольота встановлений метеолокатор, що дозволяє здійснювати польоти за складних метеоумов.

Система озброєнь вертольота буде включати вбудовану гармату ГШ-30. На крилах – 4 точки з можливістю підвіски: Штурм-В, Атака-М, Гермес-А, С-5, С-8, С13, С-24, Р-60М, Р-63В, Голка-В, бомби від 50 до 200 кг.

Фюзеляж SM232 має напівмонококову суцільнометалеву конструкцію, особливістю якої є поєднання вертолітної/літакової аеродинамічної схеми.

Війна у лігві ворога

Розвідник з Луганська розповів, як провів у підвалі в терористів майже два місяці, під носом у ворога передавав цінні дані та врятував сотні життів

Ветеран Внутрішніх військ, професійний військовий, голова великого сімейства Віктор Свистунов не з чуток знає, як важко залишатись патріотом України в місті, окупованому бандитами. Ще до появи так званих ЛНР і ДНР, майор запасу організував розвідувальну групу, що фактично під носом у сепаратистів здобувала і передавала цінну інформацію. На долю Віктора за останній час випали серйозні випробування – поранення і майже двомісячний полон у терористів, де його могли розстріляти ледь не кожної секунди.

Рахунки сепаратистів швидко “прикрили”

Допомагати українським бійцям Віктор Олексійович розпочав ще у квітні. Допомагав продовольством, інформацією, речами. Намагався боротись інформаційно із тими, хто “зомбував” місцеве населення. Говорить, що росіян, які проводили рекогносцировку, він бачив ще до виборів.

– Стоїть бойова машина із кулеметом, не наша. Я під'їхав до неї за сто метрів. В мою сторону направили кулемет. Що, я піду до них? Подивився, повідомив про це – жодної реакції.

Коли почалось фінансування сепаратистів, розвідник разом із колегами знайшов можливість ці рахунки швидко “прикрити”. Аби зробити це, довелось виходити на Кабмін.

– Для своєї розвідувальної групи я підібрав близько шістдесяти перевірених людей, яких особисто знав. Просто зорганізувались разом люди, котрі не згодні з режимом ЛНР, що нам активно нав'язували. Я ще тоді казав, що кожного, хто прийде на мою землю зі зброєю, прирівняю до загарбників. До нас звернулись із проханням допомогти начальнику застави відбити напад. Я разом зі своїми людьми виїхав туди, ми отримали зброю і всю ніч просиділи в засідці. І в подальшому допомагали цим прикордонникам. Згодом почали співпрацювати із Зеленопіллям, прикордонниками, зустрічались, допомагали продовольством, необхідною інформацією. Знаєте, скільки часу потрібно, аби приготувати 130 млинців з м'ясом? Дружина готувала їх півдня, і відвозили прикордонникам. Дружина в мене – патріотка, як і вся сім'я. Потім познайомився із бійцями 24-ї бригади. Надавали їм допомогу.

У підвалі в терористів

У той час, коли група розвідників мала надати допомогу щодо виходу нашої частини із оточення, розпочався штурм будинку Віктора.

– Трапилось усе так. Дружина сказала, що до нас у двір лізуть бандити. На цей час у нас уже була зброя. Я швидко закрив вхідні двері, а вони почали гупати в них, сказали, що з комендатурою. Їх було приблизно дванадцять чоловік, можливо, більше. Перекрили дорогу БТРами, забезпечили собі перевагу. Коли я сказав, щоб приходили зранку, вони дали команду пробиватись через балкон (у мене двоповерховий будинок). В цей момент, як терористи почали вибивати двері балкона, я відкрив вогонь на ураження. Одного терориста важко поранив, фактично вбив. Двох – легко поранив. Вони швидко відреагували – почалась стрілянина по вікнах. Кинули в будинок дві гранати. Зі мною знаходилась дружина і боєць 24-ї бригади. Жінка забилась в куток, вся була в уламках скла. В цей час бойовики збирались підтягнути БТР. В мій бік кинули гранату, я отримав важке поранення. Відчуваючи, що сили нервові, я крикнув, що є офіцером російської армії. Мене привезли в комендатуру, сильно побили, але я продовжував стояти на своєму. Мене разом із бійцем 24-ї бригади взяли у полон.

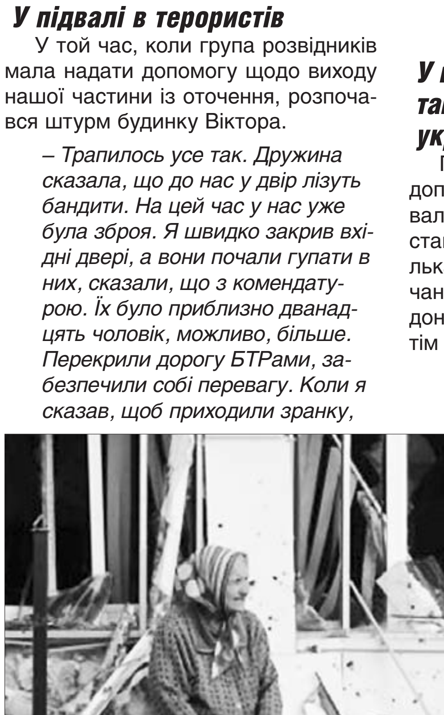
Віктор Олексійович ділиться, що бандити повністю “обчистили” будинок. Забрали усе, що було нажито за 64 роки, – речі, гроші, продукти, консервацію, техніку, автомобіль, у дружини навіть копійки із гаманця витрусили.

– Все, що їм подобалось, усе забирали. Взагалі вони вміють давити психологічно на людей. Я тепер точно знаю, що граната Ф1 поміщається в роті.

У в'язниці були як бойовики, так і підлітки, що допомагали українській армії

Після побиття Віктора все ж таки доправили до лікарні, де прооперували. Видалили частину уламків, поставили апарат Ілізарова. Через кілька днів після оперативного втручання чоловіка відвезли в Краснодон і кинули в одиночну камеру. Потім перевели у загальну.

– Там я пробув майже два місяці. Лише за дві неділі до звільнення мені дали телефон і я поговорив з дочкою і дружиною. Вони місця собі увесь час не знаходили. Поки був у полоні, мене кілька разів допитували представники російської сторони. Я говорив, що я підприємець, до війни ніякого відношення не маю. Мені дали матрац, подушку. Один раз на добу годували. До речі, годували однаково: що наших військовополонених, що своїх ополченців. Сильних знущань не було. Найбільше лякала невизначеність.

У останні тижні полону розвідник помітив, що все частіше до в'язниці саджають місцеве населення.

– Сидів зі мною хлопчина 14 років за допомогу айдарівцям – посадили разом з матір'ю. Бачив наших полонених – з 26-ї бригади, з інших частин. Також у полоні був льотчик – підполковник із Миколаївської бригади. Кинути в підвал могли і з зовсім дивних причин. Так, дружина влаштувала чоловіку скандал за зраду, а він здав її бойовикам як “неблагонадійну”. Чи вчителька насварила сина ополченця, батько приїхав і кинув її в камеру. Бойовиків саджали за мародерство і п'янство.

Пальці вже працюють, натискати на курок зможу

Забирати батька із полону приїхала його донька. Чоловік розповідає, що вона, як справжня донька офіцера, не плакала.

– Мені просто крикнули, щоб я виходив з речами. Але у мене і речей фактично не було, і навіть жодних документів. Проїхали їхні блокпости, ніхто нічого не перевіряв. Наші бійці зупинили в Дебальцевому, я сказав, що без документів. Бійці запитали, хто з полону, я сказав, що я. Вони кинулись руку тиснути, обніматись. Доїхали до Харкова, мене зустріли хлопці з Служби безпеки України, з якими я разом працював. Посадили на потяг, влаштували в Києві в інститут травматології. Відлежав я майже півтора місяці, мене знову прооперували, видалили останній уламок кулі, руку “підлатали”. Зараз пальці вже працюють, натискати на курок зможу. В плані здоров'я поранення виявилось досить серйозним, було зачеплено кишечник, плевру легень пробило. Але нічого, викарабкався, розмовляю.

Дружині професійного військового допомогли виїхати у безпечне місце. Адже на Донбасі, у будь-якому разі, доводиться жити під кулями.

– Місцеве населення на Луганщині в основному підтримує Україну. Та тамтешні жителі бояться щось говорити, бояться висловлювати свої думки. В Ровеньках застосовуються БТРи, гранатомети, в школі і спорткомплексі повибивали вікна, постійно відбуваються бої. На жаль, інформаційне поле ми втратили. До того ж, було дуже багато зрадників зі сторони міліції і правоохоронних органів. Та і представники ОБСЄ від Росії приїжджають, дивляться розташування наших військ. На початковому етапі було дуже багато помилок. Якщо вже згоріли рубежі, їх треба було укріплювати, а не залишати напризволяще. Коли Ан-26 збили, коли люди сиділи без боєприпасів... На жаль, багато із знайомих офіцерів загинули.

Іменний годинник від Арсена Авакова

За проявлену мужність Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков вручив Віктору Олексійовичу іменний годинник. Та про подарунки патріот зовсім не думає. Хоч і жартує, що добре слово приємне і коту.

– Варто зазначити, що до нашої діяльності спочатку ставились із деякою недовірою. Даєш координати, їх довго й нудно погоджують, і тільки через тиждень-другий авіація працює по цих координатах. Кому вони вже потрібні? Це рівноцінно, що борщ варити місяць. Як приклад – ситуація в Зеленопіллі, коли, виходячи із зібраної інформації, терористи планували знищити українську колону. Ми попередили про це за три доби. Вони підготувались, але зайшла ще і друга колона. Хлопці тільки зістрибнули з БТРів, і в цей час з російського боку і з сторони Червоного партизана по них відкрили вогонь – “Гради”, “Урагани”, “Смерчі”. Вогонь був дуже сильним. Особисто я тоді знаходився в двадцяти кілометрах звідти. Одного разу телефоную в Дякове. Кажу: “Вам допомога потрібна?” А мені: ”А хто ти такий?” Кажу: ”Якщо треба, зараз авіація у вас буде за півгодини.” І рівно через 28 хвилин перед ними злетіла “Сушка”. Наступного дня він вже сам мені телефонував і просив уточнити координати для нанесення вогню.

Відомості, які збирав Віктор із командою, зберегли багато життів. Коли в місті з'явились переносні зенітно-ракетні комплекси, координати, які надала команда розвідників, допомогли нашим літакам безпечно вийти із даного району міста.

– Ми з'ясували, що терористи планують збити наші літаки якраз над жилими кварталами. Також ми організовували пошук збитих льотчиків. Хоч маленька, але наша доля в тому, що вони знайшлись, є. Необхідні знання для даної діяльності я отримав ще під час навчання у вищому командному училищі МВС СРСР. Викладачами були фронтовики. Морально-психологічно для мене війна не була новиною. Я прекрасно розумів, якщо я не вистрілю, вистрілять у мене. Тяжким був інший момент. У квітні, коли приїхали наші десантники, вони не мали права стріляти. Стоїть чотири автобуси, близько 200 чоловік, з повним бойовим комплектом, і вони не можуть нічого зробити проти натовпу, проти зомбованих представників “російської весни”. Організаторів було чоловік десять. Вивели б їх просто з натовпу, вичистили, розстріляли б на місці – і все. Одразу б усе затихло.

Одного разу Віктор Олексійович навіть переодягнув начальника розвідгрупи АТО у звичайний одяг, щоб той на власні очі переконався, які сюрпризи готують сепаратисти.

– Якраз колона біженців виходила в Росію з Первомайська. Ми побачили, що попереду величезної колони іде БТР із озброєними “кадировцями”, а поряд – автобус з жінками і дітьми. В основному сепаратисти вивозили свої сім'ї. Коли ми побачили, що там є жінки і діти, відмінили обстріл.

Поза статусом

Працює розвідник зовсім не за гроші, він навіть статусу жодного немає. Призову на його рідній Луганщині не було, та і за віком чоловік уже не підійшов би.

– За свою діяльність ми не отримуємо зовсім ніякої нагороди. І таких людей дуже багато. Прикро спілкуватись із колишніми одногрупниками. Називають нас хунтою, фашистами, бендерівцями. Але ж це не ми прийшли порядки наводити в Росію. Це ж вони прийшли, це ж російські солдати тут. Але все одно спілкуюсь, промиваю їм мозок потихеньку, намагаюсь довести протилежне. В Росії у мене було багато друзів і родичів, але навіть рідні брати від мене відмовились.

На запитання, чи планує Віктор і надалі надавати допомогу, він відповідає, що і не випадав із поля діяльності. Навіть під час лікування намагається допомагати, чим можливо.

Якщо треба буде, знайду гранату

Попри поранення, полон, небезпеку чоловік зовсім не шкодує, що вв'язався у цю справу. Каже, речі ще встигнуть нові придбати, будинок полагодити, а от порядок потрібно наводити.

– Україна – моя Батьківщина, це все моє, і заради неї я готовий на багато. Якщо треба буде, знайду гранату. Батьківщину потрібно захищати.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

Волонтер Анна Сандалова: “Я счастлива, что судьбой мне дарована возможность быть полезной нашей армии, нашей стране, и я уверена на 100%, что победа будет за нами!”

Волонтерство и благотворительность набрали в Украине не виданных доселе масштабов. По данным социологов, больше половины украинцев чем-то помогают бойцам и переселенцам: одни дают деньги, другие – продукты, вещи, личное время, знания, усилия. На текущий момент волонтеры расширили поле деятельности и самоорганизовались в четкие структуры. Одной из таких структур является Благотворительный фонд “Підтримай армію України”, который за время своего основания в апреля 2014 года объединил десятки тысяч участников со всей Украины и мира и реализовал сотни проектов для поддержки Вооруженных Сил.

Героиня этого интервью – основатель и председатель правления благотворительного фонда “Підтримай армію України”, обладательница ордена Княгини Ольги III степени и одна из самых влиятельных женщин Украины, волонтер Анна Сандалова.

– Анна, расскажите, пожалуйста, с чего начиналась ваша история волонтерства? Как успешный пиар-менеджер стал “воином добра”?

– Все началось прошлой осенью. В один момент я поняла, что реально устала от работы, которая отнимала все силы и время. Как-то внутренне почувствовала, что пора уделить время детям, поменять школы, посмотреть на их кружки и увлечения, просто побыть дома, изучить новые рецепты блюд...

Ведь последние четыре года у меня были очень напряженными – сначала работа в УЕФА над ЕВРО-2012, потом в “Данон Украина”. Ну, и успев поменять школы детям.., начался Майдан... и с ним, если можно так сказать, началась моя история волонтерства…

– Что для Вас Майдан и какова была ваша роль в нем?

– Я считаю, что Майдан – это дар нам как народу. Это окно возможностей, которым мы смогли воспользоваться, хотя и заплатили серьезную цену... Он уже изменил многих из нас, он изменил меня, моих друзей, моих близких, он вышиб из сознания бессилие перед системой, гражданскую импотенцию, лень думать и заботиться о близких. Безусловно, на Майдане я проводила много времени, помогая то там, то там, без какой-то особой привязки. Вместе с мужем каждый день принимали решение, где мы сегодня нужнее, и отправлялись туда. Чем мы только там не занимались: начиная от пикетирований и строительства баррикад, заканчивая работой на кухне и уборкой мусора. По ночам боролась с кремлевскими троллями на российских и европейских ресурсах. Старалась в комментариях передавать настоящую ситуацию и свою позицию, потому как пропаганда давила со страшной силой. Уже зимой создала группу “Согрей Майдан”, где и начала сбор средств на теплую одежду для отрядов самообороны. Потом было создание “Громадянської варти Дарницького району”, где я тоже принимала активное участие. Также с ребятами патрулировали по ночам... Ну а потом пришел март.

– И что же было в марте?

– Один мой товарищ просто назначил меня админом группы “Підтримай армію України”, ничего не спрашивая, ничего не объясняя (смеется). Начинали развитие группы мы вместе с Юрой Бирюковым. Ну и понеслось – вывоз военных из Крыма вместе с Олегом Сенцовым, продукты питания воинским частям под Киевом, закупка и передача оборудования для частей и подразделений Вооруженных Сил Украины.

Кроме этого, вдвоем со своей подругой Ярославой Чепелкиной работали над проектом “Вывоз детей из Крыма”. За несколько дней группа выросла до нескольких сотен человек. У нас появилось пару сотен предложений по приему и расселению. Благодаря этому удалось поселить множество семей.

Также мы помогли сыграть три прекрасные свадьбы военнослужащим из Феодосии. Благодаря тому, что на наш “клич” отозвалось много людей и компаний, которые взяли на себя серьезные затраты, всего за два дня мы смогли осилить большую часть предсвадебных хлопот.

– С началом АТО на востоке страны задач существенно прибавилось? Сколько людей работает в вашей команде и каков алгоритм работы?

– Задач прибавилось в разы. Их одновременно решаются десятки, большие и маленькие – как, например, покупка скорой помощи за 270 тысяч гривен и картриджей за 1000... Базовая команда, которая работает уже давно, это человек 10. Алгоритм простой: мы находим и актуализируем потребность – уточняем, проверяем, что действительно надо, знакомимся с военными, стараемся понять их задачи и то, что они действительно делают что-то очень важное. Это один из самых важных моментов – сделать правильный выбор и понять куда направит свои силы и кому помогать, потому что количество заявок превышает наши возможности в разы… Потом объявляем об этой задаче в наших группах в Facebook – мол, нужен тепловизор для такой-то части для решения таких-то задач. Начинаем сбор средств. К сожалению, не всегда удается собрать нужные средства на ту или иную задачу. Тем не менее, мы всегда стараемся максимально выполнить заявку, ну а результат уже потом передаем подразделению. Важно также то, что мы за все это время обзавелись знакомствами и поддерживаем связи со многими подразделениями, наблюдаем за новостями о них, смотрим, кто из волонтеров кому помогает, слушаем мнение тех военных, которым доверяем... Бывают, конечно, моменты недопонимания со стороны руководства воинских частей, но мы уже научились разруливать ситуации мягко, еще до появления проблем.

– Насколько я знаю, ваша группа постоянно разрабатывает новые проекты, которые улучшают быт военнослужащих в зоне АТО. Расскажите о нескольких из них.

– Большой проект был осенью – “Зігрій солдата в зоні АТО”, когда мы собирали по четкому списку необходимое для бойца. Получилось привлечь много людей и в итоге раздать около 800 таких посылок и просто много термобелья, спальников, дождевиков и обуви. Еще был проект с армейскими “кунгами”, которые мы помогали переоборудовать под мобильные пункты обогрева для наших бойцов. В итоге доставили больше 60 буржуек, часть столов, под 60 штук фонарей и ламп масляных, много досок, гвоздей и другой мелочи.

Один из моих любимых проектов – мобильный душ. Кто-то подкинул название, которое прижилось, – “Бандеролазня”. Недавно несколько таких “чуд” поехало на передовую мыть наших бойцов. Этот проект занял много времени. В целом мы прорабатывали несколько вариантов, и вот финальный, гениальный, мобильный, теплый, прочный, ну и классный – поехал в поля... Три душевые кабины. Может мыть нон-стоп. Может работать при наличии электричества и без... на дровах. Может даже оставаться на колесах и ездить... Может быть вкопанный и не вкопанный. В целом – мечта волонтера. Цена – 55 тысяч гривен. Почти шара...

Полевые испытания “Бандеролазня” выдержала с честью. После нескольких замечаний и пожеланий от самих военных, чуток увеличили объем бака, небольшие изменения по отводу воды, убрали проточные нагреватели (вроде как лишние), уменьшили размер душевой комнаты, поставили дозированную подачу в смеситель (чтобы экономно водичка расходовалась). Ну, в общем, совершенствуем далее и запускаем в массовое производство! Сейчас, кроме всего прочего, пыта-

емся помочь Селидовской больнице, где лечат наших раненных бойцов с передовой. Основной упор – на медикаменты и специальное оборудование для хирургии.

– Реализация всех этих проектов требует не только колоссальных усилий, но и немалых денег. Как вам удается привлекать людей и собирать средства на ваши проекты?

– Как собирать деньги под эти проекты – это самая интересная часть, потому как чем дальше, тем тяжелее это делать. Если еще весной я писала просто "Надо вывезти часть из Крыма, на аренду автобусов требуется 35 тысяч". И через два дня у меня были эти деньги. Сейчас сложнее – все время приходится придумывать не только новые проекты, но и новые подходы, чтобы привлечь внимание. Есть проекты важные, нужные, но на которые очень сложно собрать деньги… Но мы стараемся. Делаем фотоотчеты по нашим поездкам и проектам. Без них – вообще не жизнь. Это основная наша "валюта". Это основное, что нам дает возможность двигаться дальше. Хотя и утомляет постоянно все фоткать или умолять кого-то прислать фотки.

– Приходилось ли работать с авиационными подразделениями?

– Работали, конечно! Кроме кучи касок с чехлами, баулов и тактических рюкзаков, очков и других полезных вещей, передали несколькими партиями штук 60 GPS-навигаторов для четырех авиачастей и провели мини-тренинг для всех лётчиков, которые выполняли задачи в зоне АТО. Ребята говорили, что скотчем к руке эти навигаторы приматывали и шли по ним на задания… И если, не дай Бог, пришлось бы катапультироваться над территорией, захваченной врагом, могли выйти к своим.

– Помните ли вы свою первую поездку в зону АТО? Какие были впечатления от увиденного? И как часто приходится ездить туда сейчас?

– Вообще, ездить приходится где-то раз в 10-14 дней, иногда чаще, в зависимости от проектов. По поводу первой поездки, то было приключение. Мы ехали с ротацией "Симика" (Цивільно-військове співробітництво). Был жуткий ураган. Приехали ночью и не смогли заехать в лагерь, потому что дорога была разбита в хлам. В результате – ночевали совершенно непонятно где... На какой-то ферме, прямо на сене. Перегружались утром в те машины, которые смогли к нам спуститься. Возвращались домой, уставшие и вообще никакие, – ничего толком не увидели, атмосферой не прониклись, но устали как черти.

– Не страшно бывать в местах, где, мягко говоря, не совсем безопасно?

– Страшно – не совсем то слово. Обычно нас сопровождает "Симик", или мы узнаем дорогу, и нас встречают. Неприятно, когда начинает глючить навигатор, и мы не совсем оказываемся в курсе, куда можно ехать, куда нет – так было в одну из крайних поездок. Потом нам объяснили, что в этом районе Луганской области глушат навигаторы каким-то образом – мы это видели своими глазами, наш навигатор выдавал такие крендели, что было крайне сложно его понять. Всегда стараемся сразу присмотреть места для убежища, куда бежать, если что..

– Какое Ваше жизненное кредо?

– Найти свою страсть – большая удача. Если ты сталкиваешься с тем, что просто не можешь не делать – ты автоматически становишься счастливым человеком. Я счастлива, что судьбой мне дарована возможность быть полезной нашей армии, нашей стране, и я уверена на 100%, что победа будет за нами. Наши дети вырастут в свободной, честной, гордой Украине!

– Спасибо Вам, Анна, за беседу и Вашу работу!

Спілкувався Владислав Дем'яненко. "Крила України".

ПОПОВНЕННЯ АВІАПАРКУ

До зграї сталевих птахів приєднався красень Ан-30б

Триває поповнення авіаційного парку однієї з військово-транспортних бригад. На цей раз до бойового строю приєднався Ан-30б, що пройшов процедуру капітального ремонту на Держпідприємстві "410 завод Цивільної авіації". Це вже не перший літак такого типу, що за останні півроку вийшов із заводських цехів в оновленому стані. Адже державними програмами розвитку та підтримки боєздатності Повітряних Сил та інших воєнізованих формувань передбачено поступове проходження капремонту й для інших крилатих машин Ан-26, Ан-30б та ін.

А поки військові авіатори приймають оновлений та модернізований літак. "Вже вилетів з заводу, скоро буде", – техніки стоять на бетоні та схвильовано видивляються в ясному небі "новенького". Зібралось багато зустрічаючих, бо подія – непересічна. Давно вже ця ескадрилья не отримувала нових літаків. "Він, це він!" – в очах військових – захоплення, радість та, водночас, сум від того, що борт займає на стоянці місце літака, який назавжди відлетів в палаюче українське небо влітку минулого року.

Своє авіаційне життя цей літак розпочав у 86-й одраз, що базувалася у Чернівцях. Фактично, зоною польотів та аерофотозйомки для нього була вся європейська частина СРСР. З перших днів чорнобильської трагедії він також був задіяний у спостереженні за 4-м енергоблоком. Після розформування у 1994 році Чернівецької ескадрильї борт опинився у м. Ніжин у підпорядкуванні МНС, де менш інтенсивно, але продовжував літати. І ось у 2003-му, отримавши разовий дозвіл на переліт, літак оселився на базі зберігання транспортної авіаційної бригади, де й простояв майже 11 років.

Часто в нашому житті стається так, що рушійною силою до позитивних змін стають трагічні події. Так склалося і в авіаційній галузі українського війська. Минулого року після втрат транспортних літаків та літака аерофотозйомки постало питання про поновлення бортів із так званого "залізного ряду". Одним з претендентів на нове авіаційне життя став цей літак. І на початку серпня він здійснив переліт до ДП "410 завод ЦА". За п'ять місяців колектив підприємства зробив великий обсяг робіт для того, щоб літак, після десятирічного простою, повернувся до виконання бойових завдань.

Приймає відновлений борт заступник командира бригади з інженерно-авіаційної служби підполковник Олексій Братусь:

"На літаку повністю перебрані вузли та агрегати, замінені або відновлені дефектні елементи, частково замінена авіоніка. Додатково була встановлена бортова навігаційно-посадкова апаратура: Курс-МП2, дальномір СД-75, футоміри та ін.

Двигуни тут стоять якісні і потужні, тому залишаються "рідні" – завдяки КБ "Прогрес" вони просто отримають подовження ресурсу без капітального ремонту.

Вперше на літаку такого типу встановлено додатковий протипожежний захист – систему нейтрального газу. Використання такої системи дозволяє при утворенні додаткового тиску над дзеркалом пального в баках зменшити інтенсивність випаровування, а ті пари, що утворилися, – витісняти у дренажну систему. Таким чином в баках не утворюється вибухонебезпечна суміш. Наразі тривають постзаводські регламентні роботи, і літак буде виконувати завдання, що стоять перед нашою бригадою. До того ж, рішенням вищого керівництва держави планується літаку присвоїти ім'я Героя України – льотчика 1 класу підполковника Костянтина Могилка".

Отже, спільними зусиллями та плідною співпрацею ДП "Антонов", ДП "410 завод ЦА", військового представництва та Командування ПС ЗС України, літак отримав подовження ресурсу експлуатації більш ніж на 6 років та гарантований дворічний заводський технічний супровід.

Довідка: *серійний випуск літаків Ан-30б було розпочато в 1971 році. Літак для аерофотозйомки було сконструйовано на базі Ан-24. В ході конструкторських розробок була видозмінена носова чатина фюзеляжу, де обладнали місце штурмана, врізані фотолюки, встановлено підфюзеляжний обтікач, змонтовано місце бортоператора та обладнання для аерофотозйомки. Літаки Ан-30б пройшли бойове хрещення в Афганістані, де продемонстрували високі можливості до виконання специфічних завдань: візуальне спостереження за противником, фотофіксація районів бойових дій до та після ударів, наведення та корегування вогню, пошуково-рятувальні операції. Всього було випущено 115 таких машин.*

Марина Добровольська. "Крила України". Фото автора та Віталія Несенюка.

ПІСНІ ФРОНТУ

Коли говорять гармати, музи не мовчать

Пісні аматорського гурту "Струни АТО" у зоні проведення антитерористичної операції знайомі багатьом. Завдяки військовим телевізійникам їхні записи відтепер можна побачити навіть на каналі військового телебачення у YouTube, де у хлопців вже більше трьох тисяч переглядів та навіть сформувалася невеличка фан-група.

Засновник, ідейний натхненник та, власне, один із солістів гурту – заступник командира по роботі з особовим складом 5-ї зенітно-ракетної батареї одного із зенітних ракетних полків Сухопутних військ капітан Сергій Прокопенко. У 1993-му закінчив Донецьке вище військово-політичне училище, а вже за п'ять років звільнився зі Збройних Сил. Із початком "кримських" подій, не чекаючи повістки, прийшов до військкомату, а вже двадцятого березня отримав припис та прибув до військової частини.

В "миру", як тут іноді говорять серед мобілізованих, працював психологом одного із профтехучилищ Білої Церкви. Палкий прихильник історичних реконструкцій. Якщо в Україні все налагодиться, цього року планує взяти участь у змаганнях з історичного середньовічного бою.

– Для пісні також завжди знаходив вільний час, – говорить Сергій, – хоча ніколи не займався текстами професійно. До речі, дуже цікавою є історія першої із записаних на відео пісень. Її текст та музика були створені ще 13 років тому спільно із моїм товаришем Олексієм Буряком. Але вона так і не побачила, як кажуть, "великої сцени". Втім, справжнім дивом для нас обох стало те, що у березні ми спочатку зустрілися у військоматі, а потім і потрапили до однієї військової частини. Мабуть, це і визначило те, чим ми займатимемося у вільну годину.

Як дипломований психолог Сергій впевнений, що без пісні на війні неможливо. Це мало не найпростіший зі способів зняття накопиченої нервової напруги. Відтак, у 5-й зенітно-ракетній батареї вечорами гітара майже ніколи не стихала.

– Так минали перші місяці, – продовжує заступник комбата. – Щоправда, співали здебільшого чужі пісні і лише пізніше вирішили писати власні. Тим більше, що душа прагнула творити усе нові тексти. Тож на сьогодні ми вже маємо шість власних пісень. Найближчим часом до виходу планується ще дві вже українською мовою. На відміну від попередніх, які мають здебільшого "бойові" мотиви, дві наступні будуть ліричними.

На завершення літа 2014-го про аматорський гурт вже знали не лише у рідному полку, а й у військових частинах, що дислокувалися поруч. Тоді хлопці ще не були "Струнами АТО", однак їх вже запрошували взяти участь у культурно-виховних заходах, які організовувалися вищими штабами. І саме під час одного із таких виступів гурт і отримав назву.

– Це був концерт, організований до Дня Повітряних Сил, – розповідає Сергій. – До нас підійшов ведучий та запитав "Як вас представити публіці?" Ми, відверто кажучи, здивувалися, адже не були готові відповісти. А вже за мить назва гурту з'явилася сама собою. "Струни АТО", – відповіли ми, розуміючи, що назва звучить занадто потужно. Адже на той час у нас було лише кілька власних пісень.

Тим не менше, назва гурту з'явилася. Хлопці продовжували працювати над піснями та паралельно виступати перед АТОшною публікою. Однак власних записів, як у справжніх музикантів, у хлопців не було.

– Так склалося, що наш колектив завжди переслідували якісь випадковості. І запис першої пісні також не став винятком. На Новорічні свята до гарнізону приїхав художній колектив будинку офіцерів зі Львова. Після їхнього концерту ми запропонували послухати наших пісень. Львів'яни, відверто кажучи, були дещо здивовані, а хлопці з військового телебачення, які їх супроводжували, запропонували записати наші пісні на відео. Так з'явився перший, так би мовити, відеокліп. Після нього записали і решту пісень, які сьогодні вже викладені у мережі Інтернет.

Щодо планів на майбутнє хлопці зі "Струн АТО" говорять дуже стримано: "Час покаже". Разом із тим, переконують, що після перемоги обов'язково запишуть диск. Студія звукозапису вже готова, а за піснями діло не стане.

Коли говорять гармати, музи мовчать. Цей кимось перефразований давньоримський вислів мав би доводити абсолютну несумісність війни та мистецтва у будь-яких його проявах. Втім, армійське життя тут, в умовах проведення антитерористичної операції, не лише спростовує Цицерона, а й доводить, що принаймні пісня та війна є нерозривними.

Сергій Клименко.
"Крила України".
Фото автора.

Когда-нибудь мы вспомним о войне

автор: майор Сергій Чепак, АТО 13.01.15

Когда-нибудь мы вспомним о войне,
Как деды наши вспоминали,
И как отцы в афганском страшном сне,
Крича, погибших братьев звали.

Когда-нибудь, потом, но не сейчас,
Сейчас от гнева сердце вот-вот лопнет.
Не та война пришла в Луганск, и на Донбасс.
А Крыму легче? Народ уже там ропщет.

Здесь всё не так, здесь время мчится,
А ведь войне без малого уж год.
Здесь на ошибках некогда учиться,
Война безжалостна, ускорен жизни ход.

Все ценности, что были в мирной жизни,
Здесь блекнут, свято лишь одно:
Отчизна, честь, семья – до самой тризны,
Присяга, вера и, конечно, – Бог.

Не думал я, что воевать и мой черёд придёт,
Хотя готовился осознанно, с курсантской жизни,
Не думал, что мой старшенький следом за мной пойдёт
В 24, ещё не видев этой самой жизни.

Не думал я, что "русский брат"
Так подло вгонит нож нам в спину
И, всем твердя, – "Не виноват!!!"
Улыбочкой давиться будет, как ехидна.

Не знал я десять месяцев назад,
Что каждый день кого-нибудь терять мы будем.
И этот кто-нибудь – товарищ, друг иль брат,
Да тысячи убитых! И искалеченных войною судеб.

А всё один тем балом смерти правит,
Что возомнил себя и Богом, и Царём,
Ему уже вовек ошибок не исправить,
Ведь он – исчадье ада с убийственным лицом.

Пуская по миру брехню больного мозга
Про съеденных младенцев, убитых снегирей,
На вооруженье взяв стратегию фашизма,
Пытается достичь украинских ушей.

Оповестив весь мир, что он "Мессия"
Исконно "русских" украинских земель,
Металлом и огнём неся спасенья,
Он застилает землю нашу, как кровавую постель.

Но только крепче стали Мы, сильней, едины.
Тебе Нас, сволочь, не сломать, не победить.
Ты сам создал бесстрашной мощи силу.
Поберегись! как там по-русски "Мать тебя етить".

Не буди лихо

слова: капітан Сергій Прокопенко
музика: ст.солдат Олексій Буряк

Случилось несчастье, случилась беда –
Зараза подняла хвост!
И в Украине гнилая орда
Бесчинствует в полный рост.
Запомните, твари, – не будет пощады
Всем тем, кто в душе – шакал.
Шакалам, гиенам, ползучим гадам
Покажем волчий оскал!

Припев:
Не буди лихо, пока оно тихо!
Да не жги песни ржавым огнем!
Не буди лихо, пока оно тихо!
Не зови, не ищи нас – мы сами тебя найдем!

Гуляет паскуда по нашей земле,
Трясется земная твердь.
Жарится ложь, словно на вертеле,
Несет на снарядах смерть.
Послушай, шакал, ну-ка хватит скулить.
Выкинь свои понты.
А нам остается по-волчьи завыть.
Мы сами со смертью – на "ты"!!

Припев.

На сердце – победа, в жилах – огонь,
В душе – сине-желтый флаг!
Ширится, ширится, ширится вонь
За лесом, где подлый враг.
А мы не забыли, как пел Виктор Цой,
Что "…на миру смерть красна…".
Мы здесь, чтобы в наших домах был покой,
Чтоб вечно цвела весна!!!!

Припев.

Зона АТО

слова: капітан Сергій Прокопенко
гвардії ст. сержант Сергій Стасюк, ст.солдат Олексій Буряк;
музика: ст.солдат Олексій Буряк

Осень…сентябрь стучится в окно.
Осень…в палатках живем мы давно.
Солнце согреет лучами наш дом.
Ночью ярко огнями горит аэродром.

Припев:
Война в Украине, ребята – что-то не то…2 раза
А нынче Донбасс – это зона АТО.

Ветер срывает мысли с петель.
Снится рука, качающая колыбель.
Снится рисунок детской рукой –
"Папа! Я жду! Возвращайся скорее домой!"

Припев.

Время пройдет, и все это пройдет…
Воспоминания все метель заметет…
Будет гражданка, и будет небес синева,
Но в памяти вечно останется наша братва…

"Охотники на драконов"

слова: капітан Сергій Прокопенко
музика: ст.солдат Олексій Буряк

Ну вот и приказ – "Батарея – на марш".
Это – не шутка, это – реванш.
Машины, платформы, ушел эшелон. 2 раза
Противник напуган, террор обречен.

Припев:
Мы – охотники на драконов! 2 раза
Мы уже попали в легенду.

"Оса" – как сестричка, как брат – автомат.
Ну, здравствуй, приехали, лагерь "Сармат"!
Патруль и наряды, БЧ – все равно! 2 раза
И словно по жилам "Путин – г…но"!

Припев.

Вернемся домой и увидим рассвет,
И будут нас помнить тысячу лет.
Но – снова на выезд, "Боевые – вперед!!!" 2 раза
За Родину-мать батарея идет.

СУЧАСНІ ГЕРОЇ

У Рівному боєць АТО посмертно нагороджений орденом "За мужність" III ступеня

Батьки загиблого українського воїна старшого сержанта Ігоря Волошина Анатолій Андрійович та Наталія Олексіївна отримали орден "За мужність" III ступеня, яким нагороджений їхній син посмертно.

Слова співчуття з приводу втрати дитини та вдячність за виховання патріота і оборонця України висловили ТВО військового комісара Рівненського обласного військового комісаріату полковник Михайло Твердохліб

та міський голова Рівного Володимир Хомко.

Також учасники заходу вшанували пам'ять усіх загиблих воїнів хвилиною мовчання.

– Наш син жив звичайним хлопцем, а повернувся величним Героєм. Він вибрав свій шлях, щоб не бути ні "кухонним" патріотом, ні "диванною" сотнею. Сьогодні моя змучена душа і плаче, і втішається, що Ігор бачить свою нагороду. Я вклоняюся йому й усім тим хлопцям, які продовжують боротьбу з агресором, – промовила мати героя Наталія Олексіївна.

Старший сержант Ігор Волошин проходив військову службу в 39-му батальйоні територіальної оборони "Дніпро-2". Загинув воїн 21 липня 2014 року поблизу села Кам'янка на Донеччині. Того дня о 19.40 до блокпоста сил АТО під'їхав мікроавтобус, начинений вибухівкою, який підірвався. Внаслідок вибуху тоді загинуло п'ять військових, серед яких був рівнянин Ігор Волошин.

Олександр Гайн.
Фото автора.

ПАМ'ЯТАЄМО

Вічна память загиблим. Вічна слава живим!

26 січня в селі Морозівка Баришевського району на Київщині попрощались з бійцем зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України солдатом Денисом Поповичем. Він героїчно загинув, захищаючи рідну Батьківщину.

Воїн був призваний на військову службу за мобілізацією в серпні 2014 року, пройшов перепідготовку, а згодом у складі загону поїхав захищати Донбас.

Загинув Денис Попович 22 січня під час виконання бойового завдання в зоні проведення антитерористичної операції в районі Донецького аеропорту від ворожої кулі.

Попрощатись з героєм та провести його в останній путь зібрались керівний склад частини та близько 700 військовослужбовців, представники Повітряного командування "Центр" ПС ЗС України, керівники місцевої влади, волонтери та місцеві жителі.

– В нашій пам'яті Денис назавжди залишиться сильним, сміливим і відважним воїном. Слава Україні! Вічна память загиблим. Вічна слава живим! – зазначив командир частини.

Поховали Дениса Поповича в його рідному селі. В нього залишились батьки, дружина та двоє маленьких синів 4 і 7 років.

Любов Киналь.
м.Васильків.

АРМІЯ З НАРОДОМ

Збройні Сили України допомагають дітям Донбасу

Офіцери групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО продовжують надавати допомогу дітям Донбасу та Луганщини.

Так, днями група відвідала вихованців Краснолиманського центру соціально-психологічної реабілітації, на утриманні якого перебувають кілька десятків дітей із різних регіонів Донбасу.

Військові передали навчальному закладу кілька десятків комплектів розвивальних іграшок, солодкі подарунки, а також бойлер, який частково зніме проблему відсутності гарячої води.

Варто додати, що зараз офіцерами групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО реалізовується проект "Дитяча надія", спрямований на підтримку дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки.

Сергій Клименко. "Крила України".
Фото автора.

ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ

Якість гарантовано!

Одна із запорук перемоги – віра у міць своєї зброї. Тому російська пропаганда так самовіддано намагається сплюжити озброєння Збройних Сил України. Якщо вірити всій "кисельовщині", то наші бійці стримують агресію російських відбірних підрозділів мало не списами та саморобними мечами. Однак реалії дуже далекі від вигаданого російськими ЗМІ фейкового світу.

Збройні Сили України не лише мають на озброєнні сучасну техніку та озброєння, але й останнім часом значно поповнили свій арсенал відремонтованими зразками танків, бронетранспортерів, гармат тощо. Днями, наприклад, один з танкових підрозділів поповнився кількома десятками панцирників, відремонтованих та покращених майстрами Львівського бронетанкового заводу.

Для отримання танків до заводу прибули досвідчені екіпажі. Хлопці вже обпалені війною, вони на власні очі бачили, як горить броня і чого вартує найменша недбалість у підготовці як техніки, так і екіпажу. Тому навіть до найменших дрібниць вони ставляться більш ніж сумлінно.

– Ми перевіряємо все, – зазначив командир танка рядовий військової служби за контрактом Сергій Шахрай. – І системи танка, і ходові якості машини. Зокрема, системи управління вогнем, запуску танка, подачі боєприпасів тощо. Окрему увагу приділяємо зв'язку як з сусідніми машинами та керівництвом, так і в середині машини між членами екіпажу. Також перевіряємо дублюючі системи, які мають спрацьовувати в різноманітних аварійних ситуаціях.

Потрібно зазначити, що всі бійці дякують працівникам заводу за високу якість роботи. Адже все зроблено з високою відповідальністю.

– Більше того, працівники заводу ідуть нам назустріч і часто переобладнують машини так, як просимо ми, – продовжив рядовий Сергій Шахрай. – Адже в бою часто потрібно не тільки те, що є за розписом, але й деякі інші речі. Тому, так би мовити наші танки вже будуть зроблені під нас.

Так само якість і тривалість робіт знаходиться під постійним контролем керівництва Львівського бронетанкового заводу.

– Ми робимо все можливе, щоб затримок не було ні в чому, – наголосив головний інженер підприємства Віктор Андрощук. – І якщо взяти до уваги, що ця техніка не є профільною для нашого підприємства, а ми взялися за її ремонт, як то кажуть, "з коліс", то з гордістю можу констатувати той факт, що інженери заводу швидко змогли переобладнати підприємство для якісного ремонту цього типу танків.

Що буде далі...

Про це нам розповів заступник командувача оперативного командування "Північ" по роботі з особовим складом полковник Володимир Яцентюк.

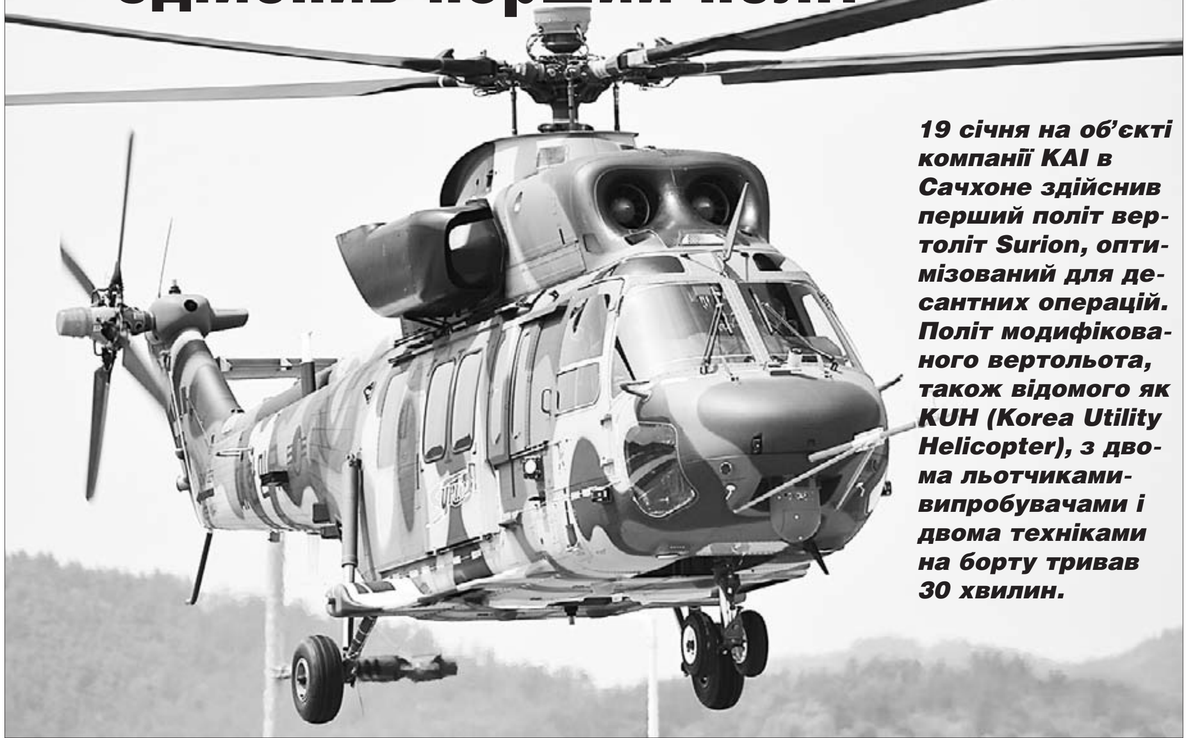
– Вся техніка була прийнята військовими представниками, – зазначив офіцер. – Тепер її приймають безпосередньо представники частини. Після проведення робіт всі машини буде скеровано на полігон, де відбудеться бойове злагодження екіпажів та бойові стрільби. Кожен екіпаж пристріляє і гармати, і кулемети безпосередньо під себе. Відбудеться відновлення навичок з водіння, маскування, ведення бою. І тільки після того, як ми переконаємось, що наші бійці повністю "обкатали" свої танки, вони підуть захищати Батьківщину.

Заступник командувача оперативного командування "Північ" також розвіяв міф про те, що нібито в бій кидають непідготовлених солдат. За його словами, з кожним, навіть з офіцерами, за плечима яких – чималий військовий стаж, проводяться додаткові польові вишколи, де вояки, що вже мають бойовий досвід, діляться ним зі своїми військовими побратимами.

Тарас Грень.
Фото автора.

Південнокорейський Surion здійснив перший політ

19 січня на об'єкті компанії KAI в Сачхоне здійснив перший політ вертоліт Surion, оптимізований для десантних операцій. Політ модифікованого вертольота, також відомого як KUH (Korea Utility Helicopter), з двома льотчиками-випробувачами і двома технікам на борту тривав 30 хвилин.

У ході випробування виконані політ вперед, політ назад і зависання. Цей варіант вертольота оптимізований для південнокорейської морської піхоти, має складаний несучий гвинт і додатковий паливний бак. Вертоліт також оснащений аварійними поплавками, які можуть бути задіяні у разі вимушеної посадки на воду.

Протягом 2015-го десантний Surion буде випробуваний в різних погодних умовах, зокрема в холоди, а також на борту кораблів. У квітні 2013 р. компанія KAI повідомила виданню Flightglobal, що морська піхота закупить майже 40 вертольотів цього варіанта. Вертольоти, ймовірно, будуть базуватися на борту десантних кораблів Dokdo ВМС Південної Кореї, один з яких вже перебуває в експлуатації, інший будується.

За словами компанії KAI, програма розробки коштує 800 млрд вон (738 млн доларів) і збільшить здатність морської піхоти в транспортуванні військ і техніки на прибережні зони. Виробництво цього варіанту вертольота, швидше за все, почнеться після випробувань вже цього року.

Ізраїльські Spike замість американських Javelin

Міністерство оборони Індії обрало ізраїльські протитанкові ракети Spike замість американських Javelin і має намір укласти велику угоду з фірмою "Рафаель".

Індійська армія планує замовити 8.356 протитанкових ракет ізраїльського виробництва і 321 пускову установку, а також 15 тренувальних симуляторів на загальну суму приблизно 525 мільйонів доларів. Джерела в міністерстві оборони Індії заявили, що ізраїльські ракети за своїми характеристиками перевершують американські. SPIKE – сімейство ізраїльських багатофункціональних протитанкових ракетних комплексів. Розроблене фірмою "Rafael". Призначене для ураження танків, інженерних і фортифікаційних споруд, надводних цілей.

Бразильський контракт на Gripen підписаний

Багаторічна епопея з бразильським винищувальних тендером F-X2 завершилася підписанням твердого контракту. Бразилія закупила 36 винищувачів Saab JAS 39 Gripen. Сума угоди склала 5,4 млрд, що дещо більше, ніж передбачалось витратити бразильською стороною. Нагадаємо історію угоди.

Програма F-X2 на придбання 36 нових тактичних винищувачів бере свій початок з 1999 року, коли ВПС оголосили конкурс FX на закупівлю винищувачів. Її фаворитом був французький Dassault Mirage 2000BR, проте економічні труднощі країни і мляве лобіювання ВПС цієї закупівлі призвели до того, що тендер був відкладений спочатку на 2003, потім в 2005 році – на невизначений термін. Для заміни безнадійно зношеного парку винищувачів Dassault Mirage IIIE/D, знятих з озброєння ВПС Бразилії тоді ж у 2005 році, придбали 10 винищувачів Mirage 2000C і два Mirage 2000B (отримані до 2008 року). Це було відверто паліативне рішення – машини, які багато років експлуатувались ВПС Франції, були сильно зношені (випущені в 1980-х роках), і вже в 2013 році ВПС Бразилії прийняли рішення французькі Mirage 2000B/C з озброєння зняти.

У листопаді 2007 року бразильський винищувальний тендер був перезапущений під назвою F-X2. Крім нової версії Gripen NG, в тендері взяли участь Eurofighter Typhoon, французький Dassault Rafale, російський Су-35, американські Boeing F/A-18E/F Super Hornet і Lockheed Martin F-16 Fighting Falcon. У жовтні 2008 року ВПС Бразилії оголосили про те, що у фінал конкурсу вийшли Saab Gripen NG, Dassault Rafale і Boeing F/A-18E/F Super Hornet. У вересні 2009 року під час незапланованого візиту до Бразилії президента Франції Ніколя Саркозі ряд бразильських і французьких ЗМІ поспішили оголосити переможцем французький Rafale. Проте міністр оборони Бразилії виступив із спростуванням, заявивши, що вибір не зроблений. Франція залишалася фаворитом до початку 2010 року, коли відбулося дві події. Спочатку, після серії випробувань та вивчення можливостей літаків, ВПС Бразилії видали доповідь, в якій найбільш відповідним для потреб збройних сил країни, виходячи, насамперед, із співвідношення "ефективність-вартість", визнали шведський Gripen NG. Крім того, Саркозі відмовився підтримати бразильсько-турецьку пропозицію за рішенням іранської ядерної проблеми.

У травні 2010 року Туреччина і Бразилія запропонували Ірану обмін ядерним паливом. Угода передбачала вивезення з Ірану до Туреччини 1,2 тонни низькозбагаченого урану для подальшого обміну на 120 кг 20-процентного ядерного палива. Бразилія виступила посередником і гарантом угоди. Однак, оскільки Франція та інші країни Заходу пропозицію не підтримали, Іран від неї відмовився, а президент Бразилії Лула – головний її ініціатор – зазнав іміджевих та політичних втрат. Після цього французьку пропозицію на винищувальному тендері можна було знімати.

Згодом відбулось ще кілька переносів оголошення результатів тендера. У червні 2013 року після візиту до Бразилії віце-президента США Джо Байдена, який пообіцяв передачу технологій виробництва Boeing F/A-18E/F Super Hornet бразильській промисловості, чаша терезів схилилася на користь американської машини. Байден під час візиту запевнив нового президента Бразилії Ділму Русеф, що шпигунська діяльність американського розвідагентства АНБ, викрита Едвардом Сноуденом, не поширювалася на її країну.

Проте в ході нової серії викриттів у другій половині 2013 року з'ясувалося, що американськими спецслужбами прослуховувалися переговори всіх вищих посадових осіб Бразилії, включаючи і президента Русеф. Вона скасувала запланований візит в США, а з винищувального тендера був викинутий американський Boeing з його Super Hornet. Строго кажучи, в конкурсі залишився тільки один кандидат, і 18 грудня президент Русеф виступила із заявою, що контракт на поставку 36 винищувачів для ВПС Бразилії отримає Saab. Вартість програми оцінювалася шведською стороною в 31 млрд крон (4,3 млрд доларів) і передбачає, крім поставки, власне, 36 машин, організацію серійного виробництва Gripen NG в Бразилії. Крім того, додаткове замовлення на Gripen може послідувати від ВМС для заміни авіаційного озброєння бразильського авіаносця Sro Paulo (зараз його складають американські McDonnell Douglas AF-1 (A-4) Skyhawk) та озброєння перспективних авіаносців. Втім, палубну версію Gripen ще належить розробити.

У Китаї показали модернізований Guizhou JL-9

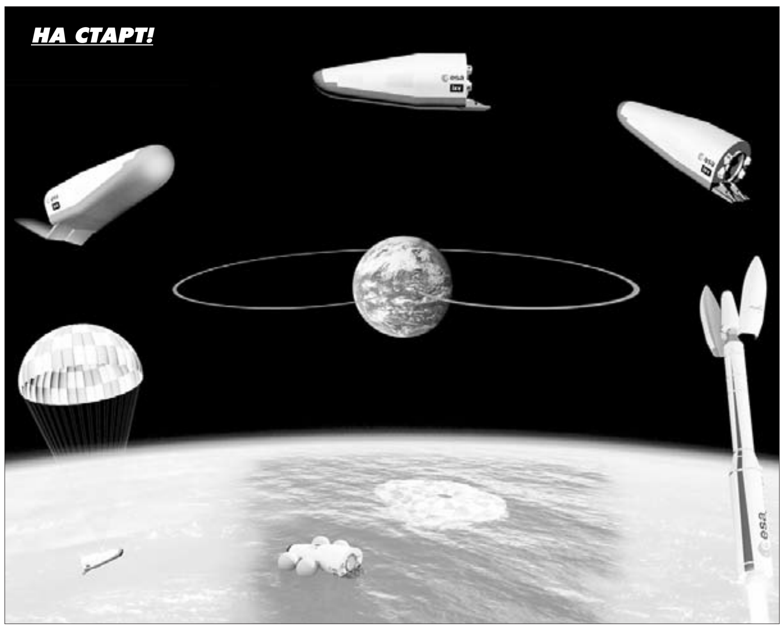
На складальному підприємстві Guizhou Aviation Industry Import/Export Company (GAIEC) був показаний новий варіант навчально-бойового літака Guizhou JL-9. Раніше в засоби масової інформації не просочувалася інформація про ведення роботи над поліпшеним варіантом даної машини.

Судячи з опублікованих фото, фюзеляж оновленого літака зазнав низки змін, зокрема стосовно конструкції повітрозабірників літака, які розташовані з боків від кабіни пілота. Удосконалена версія JL-9 має нові повітрозабірники типу DSI (Diverterless supersonic inlet), як на винищувачах JF-17 і J-10. Зміна торкнулась і кіля літака разом з кабіною екіпажу. Точної інформації про нові можливості літака на даний момент немає.

Guizhou JL-9 – китайський навчально-бойовий літак, розроблений компанією Guizhou на основі Guizhou JJ-7. Літак пропонується на експорт під позначенням FTC-2000 Mountain Eagle. На його базі також розроблений тренувальний палубний літак для навчання екіпажів ударних палубних винищувачів J-15.

НА СТАРТ!

ЄКА запустить космоплан IXV

Ракета Vega готується до першого в цьому році старту. Вона запустить безпілотний космоплан Європейського космічного агентства. Дана місія стане частиною масштабного проекту зі створення багаторазових орбітальних космічних апаратів.

Кампанія із запуску відновлена. Старт запланований на 11 лютого з космодрому Куру у французькій Гвіані. Ракета проведе запуск космічного апарата Intermediate eXperimental Vehicle (IXV) на суборбітальну траєкторію.

В результаті цієї місії вчені отримають дані, необхідні для розвитку передових технологій і створення космічних апаратів нового покоління.

Запуск повинен був відбутися 23 жовтня минулого року, проте з міркувань безпеки тоді було прийнято рішення про його перенесення. За цей час було проведено додатковий аналіз, і зараз дане питання вирішене.

"Роботи з підготовки до запуску відновлені, – повідомляє Хосе-Марія Галлего Санц, співробітник ЄКА, відповідальний за запуск космічного апарату IXV. – Батареї скоро будуть витягнуті з холодильної камери і встановлені в космічний апарат. Ніякі додаткові випробування не потрібні. Intermediate eXperimental Vehicle до польоту готовий".

Місія триватиме 100 хвилин. Вага IXV становить близько двох тонн. Космоплан досягне висоти 450 км, після почнеться зниження. Дані будуть записуватися як традиційними, так і сучасними датчиками. Швидкість апарата на висоті 120 км складе 7,5 км/с. Це можна порівняти зі швидкістю космічних кораблів, які повертаються з низьких орбіт. IXV пройде через атмосферу на гіперзвукових швидкостях. Із наближенням до Землі будуть випущені парашути. Космоплан здійснить приводнення в Тихому океані.

Рятувальне судно "Nos Aries", яке і підбере IXV після посадки, зараз базується на острові Фламенко Анкоридж в Панамі.

ЗОРЯНИЙ ДЕСАНТ

У НАСА планують відправити астронавтів до астероїда

Після того, як Європейський зонд Philae зробив просто неймовірне досягнення – посадку на поверхню справжньої комети (комети 67P/Чурюмова), вчені наукового співтовариства світу захотіли піти ще далі. Розглядається проект про відправку астронавтів до астероїда для його захоплення, транспортування на місячну орбіту і подальшого кращого вивчення.

Для більш детального вивчення поверхні астероїда, взяття проб його поверхні і проведення деяких додаткових експериментів, зокрема щодо наявності крижаних відкладень, потрібно більше часу і, звичайно, безпосередній контакт.

У зв'язку з цим в НАСА розглядається проект з вивчення астероїда безпосередньо астронавтами. Для цього планується знайти відповідний об'єкт дослідження (астероїд розміром до 10 метрів), захопити його спеціальним космічним апаратом і перемістити на орбіту Місяця для подальшого вивчення астронавтами.

У разі виникнення труднощів із таким варіантом в НАСА є запасний план: відправити астронавтів до астероїда, провести стиковку з ним і шляхом вибуху на його поверхні витягти невеликі шматки його поверхні та транспортувати їх на місячну орбіту. Для відправки космонавтів буде використовуватися пілотована капсула Orion, запущена в космос за допомогою нової ракети-носія важкого класу SLS. Місія планується на 2019-2020 рр.

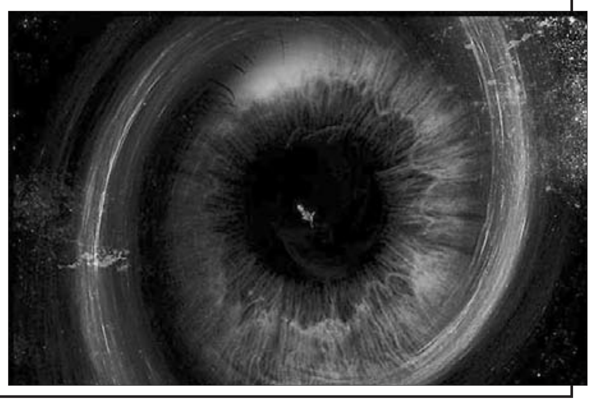
ДОСЛІДЖЕННЯ КОСМОСУ

Фізики знайшли в нашій галактиці ймовірний вихід в паралельний Всесвіт

Однак, як наголошують дослідники, їхні викладки є суто теоретичними.

Команда фізиків з Індії, Італії та США, ґрунтуючись на своїх дослідженнях, заявила, що в центрі Чумацького шляху й інших спіральних галактик може бути "отвір". Свою роботу автори опублікували у виданні Annals of Physics, коротко про неї пише Міжнародна школа передових досліджень в італійському Трієсті. "Якщо з'єднати карту темної матерії в Чумацькому шляху з останньою моделлю Великого вибуху і припустити існування просторово-часових тунелів, то можна побачити, що в нашої галактики може бути один з таких тунелів", – пояснив астрофізик Паоло Салуччі.

Він уточнив, що разом з колегами вирішив рівняння, яким у фільмі Крістофера Нолана "Інтерстеллар" займалася одна з його персонажів, донька головного героя Мерф. "Ми зробили це до того, як вийшов фільм", – зазначив Салуччі. "Отвори" є тунелями, які з'єднують дві віддалені області простору-часу. В залежності від шансу пройти через них і назад "кротові нори" поділяються на прохідні і непрохідні. Отримане фізиками рішення показує, що крізь цю "кротову нору" можна пройти. Тим не менш, самі дослідники наголошують, що їхні викладки є теоретичними, на практиці може виявитися, що в Чумацькому шляху немає "отворів".

ПРИГОТУВАННЯ

Європейці тестують апарати для вивчення Меркурія

У найбільшій вакуумній камері Європи виконується тестування міжпланетних зондів з вивчення планети Меркурій в рамках проекту "BepiColombo".

"BepiColombo" – це спільний європейський проект з Японією з вивчення Меркурія. Він передбачає створення двох зондів (космічних апаратів) "Mercury Planetary Orbiter" і "Mercury Magnetospheric Orbiter", які будуть літати навколо планети Меркурій. Учені впевнені, що ці два космічні апарати дозволять виконати програму з вивчення Меркурія швидше і якісніше.

До роботи по проекту "BepiColombo" вчені підходять дуже серйозно. Бортова апаратура кілька разів перевіряється в найбільшій вакуумній камері в Європі – технічному центрі Європейського космічного агентства, ESTEC (м.Нордвік, Нідерланди). Це дозволяє перевірити працездатність як окремих елементів, так і цілого космічного апарата в умовах, наближених до космічного простору.

Запуск "Mercury Planetary Orbiter" і "Mercury Magnetospheric Orbiter", у разі відсутності нештатних ситуацій на етапі складання, буде виконаний в 2016 році.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

МІСІЯ

Mars One доставить на Червону планету насіння

Перший крок на шляху до створення постійної колонії на Марсі може бути зроблений вже в 2018 році. Група європейських студентів відправить на Червону планету насіння.

Проект "Seed" команди студентів з Португалії, Іспанії та Нідерландів виграв в міжуніверситетському конкурсі "Mars One". Учасники конкурсу висували ідеї корисного вантажу для відправки на Марс. Призом був квиток на Червону планету в один кінець. Переможці запропонували відправити на Марс насіння. На поверхню їх доставить безпілотний апарат, старт якого запланований на 2018 р.

– Ми хотіли провести корисний експеримент, який допоміг би створити на Марсі першу колонію до 2030 року", – говорить Мігель Вальбуена, член команди-переможця з Центру біологічних досліджень в Мадриді (Іспанія). – Рослини служать не тільки їжею, а й джерелом кисню. Однак, за результатами досліджень, які проводились на Міжнародній космічній станції, середовище за межами Землі є несприятливим для їх росту. Ми хотіли б провести практичні дослідження, результати яких могли б мати величезне значення в майбутньому.

У конкурсі брали участь 35 команд. Переможець був обраний за підсумками народного голосування. Проект "Seed" спрямований на розвиток систем життєзабезпечення, а також на глибоке дослідження росту рослин на Марсі. Контейнер з насінням складатиметься з двох шарів: нижнього, призначеного безпосередньо для насіння, і верхнього – для їх захисту.

Дослідники відправлять на Червону планету насіння Арабідопсис. Після посадки на Марс в контейнері будуть створені оптимальні умови для проростання насіння та подальшого росту рослин. Процес росту буде відображений на знімках.

В кінці експерименту системи контролю температури будуть відключені, а ріст рослин, таким чином, зупинений.

– Існує кілька проблем, що заважають вирощувати рослини на Марсі: радіація, температура, ґрунт і гравітація, – говорить Вальбуена. – Дані, отримані в ході останніх місій НАСА, не підтверджують родючості ґрунту на Марсі. Крім того, світла, що надходить на четверту планету нашої Сонячної системи, може бути не достатньо для фотосинтезу. Сад на Марсі не буде виглядати так, як на рідній нам Землі. Рослини повинні бути захищені теплицею, яка ізолює їх від навколишнього середовища сусідньої планети.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

2 – 8 лютого

2 лютого 1931 р. *відбувся перший політ транспортного літака Late-35, розробленого французькою фірмою Societe Industrielle d'Aviation Latecoere.*

2 лютого 1940 р. *здійснив перший політ другий прототип британського нічного винищувача Gloster F.9/37 Reaper, обладнаний двигунами Rolls-Royce Peregrine потужністю 885 к.с.*

2 лютого 1944 р. *відбувся перший політ американського винищувача Republic P-72 (XP-72).*

2 лютого 1974 р. *у повітря вперше здійнявся винищувач компанії General Dynamics F-16 Fighting Falcon, США.*

3 лютого 1923 р. *відбувся перший політ французького лайнера Bleriot-SPAD 56, який був одним з найбільш популярних в Європі пасажирських літаків 1920-х років.*

3 лютого 1982 р. *вертоліт Мі-26 піднявся на висоту 2000 м з рекордною злітною вагою 57 тонн.*

3 лютого 1983 р. *перший політ здійснив двомісний літак Mirage 2000N. Він призначався для подолання ППО противника на малій висоті та нанесення ядерних ударів.*

3 лютого 1995 р. *відбувся успішний запуск МКК "Діскавері" (США).*

4 лютого 1875 р. *народився німецький вчений-аеродинамік Л.Прандтль.*

4 лютого 1943 р. *перший політ здійснив британський тактичний денний бомбардувальник Bristol Type 163 Buckingham.*

4 лютого 1944 р. *відбувся перший політ дослідного бомбардувальника XB-25 E, оснащеного додатковою системою антиобледеніння.*

4 лютого 1948 р. *перший політ здійснив американський експериментальний реактивний високошвидкісний літак Douglas D-558-2 Skyrocket.*

4 лютого 1957 р. *відбувся перший зліт британського літака вертикального зльоту і посадки Short SC.1.*

4 лютого 1975 р. *на озброєння прийнятий фронтовий бомбардувальник Су-24, одночасно задана розробка його модернізації.*

5 лютого 1958 р. *під час навчань ВПС США сталося зіткнення в повітрі бомбардувальника B-47 Stratojet і винищувача F-86. Бомбардувальник здійснив аварійний скид водневої бомби Mark-15 неподалік від острова Тайбі, біля гирла річки Саванна.*

5 лютого 1972 р. *перший політ здійснив дослідний літак ДРЛС Boeing E-3A.*

6 лютого 1987 р. *проведено запуск КК "Союз ТМ-2".*

7 лютого 1970 р. *у серійну експлуатацію прийнятий КА дистанційного зондування Землі "Фрам".*

7 лютого 1980 р. *льотчик-випробувач В.М.Чіркін здійснив перший політ на дослідному літаку Су-27.*

8 лютого 1933 р. *відбувся перший політ десятимісного Boeing 247.*

8 лютого 1936 р. *перший політ здійснив легкий спортивний літак Morane-Saulnier MS350 (Франція).*

8 лютого 1945 р. *втечу з німецького концтабору здійснила група в'язнів на чолі з льотчиком М.П.Дев'ятаєвим на захопленому бомбардувальнику "Хейнкель-111".*

27 СІЧНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ГОЛОКОСТУ

70 лет назад был освобождён Освенцим

27 января исполняется 70 лет с того дня, когда советскими войсками был освобождён комплекс нацистских лагерей смерти Освенцим, находящийся на территории Польши – настоящая фабрика смерти, на которой было умерщвлено около полутора миллиона человек.

Концентрационный лагерь и лагерь смерти Освенцим (он же – Аушвиц) в 1945 году стал известен всему миру как место чудовищных злодеяний нацизма. По сути, это был даже не один лагерь, а целый комплекс немецких концлагерей и лагерей смерти, располагавшийся в 1940-45 годах около города Освенцим, который в 1939 году указом Гитлера был присоединён к территории Третьего рейха, в 60 км к западу от Кракова.

Около 1 400 000 человек, из которых около 1 100 000 составляли евреи, были умерщвлены в Освенциме в 1941-45 годах. Освенцим был крупнейшим из нацистских лагерей уничтожения, поэтому он стал одним из главных символов Холокоста.

Комплекс состоял из трёх основных лагерей: Аушвиц-1, Аушвиц-2 и Аушвиц-3.

После того, как в 1939 году этот район Польши был занят немецкими войсками, город Освенцим был переименован в Аушвиц. Первым концлагерем в Освенциме стал Аушвиц-1, который впоследствии служил административным центром всего комплекса. Он был основан 20 мая 1940 года в кирпичных одноэтажных и двухэтажных строениях бывших польских, а ранее австрийских казарм. Первоначально к строительству концлагеря Аушвиц-1 в принудительном порядке были привлечены члены еврейской общины города Освенцим. Бывшее овощехранилище перестроили в крематорий с моргом. В ходе строительства у всех одноэтажных зданий надстроили вторые этажи. Были возведены несколько новых двухэтажных зданий. Всего в лагере Аушвиц-1 насчитывалось 24 двухэтажных здания (блока).

Лагерь Аушвиц-2 также известен как Биркенау или Бжезинка. В нём, в одноэтажных деревянных бараках, содержались сотни тысяч евреев, поляков, русских, цыган и узников других национальностей. Число жертв этого лагеря составило более миллиона человек. Новые заключённые ежедневно прибывали на поездах в Аушвиц-2 со всей оккупированной Европы. Прибывших делили на четыре группы.

Первая группа, составлявшая примерно 3/4 всех привезённых, отправлялась в газовые камеры в течение нескольких часов. В эту группу входили все признанные не пригодными к работе, прежде всего – дети, старики, женщины. За сутки в 4 крематориях сжигалось 8 000 трупов, поступавших из 4 газовых камер.

Заключённые второй группы принуждались к рабским работам на промышленных предприятиях различных компаний. С 1940 по 1945 годы в комплексе Аушвица были приписаны к фабрикам около 405 тысяч заключённых. Из них более 340 тысяч скончались от болезней и избиений, либо были казнены.

Третья группа, в основном близнецы и карлики, отправлялась на различные медицинские эксперименты, в частности к доктору Йозефу Менгеле, известному под прозвищем "ангел смерти". В лагере широко практиковались медицинские эксперименты и опыты. Изучалось воздействие химических веществ на человеческий организм. Испытывались новейшие фармацевтические препараты. Заключённых искусственно заражали малярией, гепатитом и другими опасными заболеваниями в качестве эксперимента. Нацистские врачи тренировались в проведении хирургических операций на здоровых людях. Часто производилась кастрация мужчин и стерилизация женщин, в особенности молодых, сопровождавшаяся изъятием яичников.

Четвёртая группа состояла преимущественно из женщин, которые отбирались в группу "Канада" для личного использования немцами в качестве прислуги и личных рабов, а также для сортировки личного имущества заключённых, прибывающих в лагерь. Название "Канада" было выбрано как издёвка над польскими заключёнными – в Польше слово "Канада" часто использовалось как восклицание при виде ценного подарка (раньше польские эмигранты часто отправляли подарки на родину из Канады).

Узники Освенцима делились на несколько категорий, каждая из которых обозначалась треугольниками разных цветов на лагерной робе. Так, политические заключённые носили красные треугольники, уголовники – зелёные, асоциальные элементы – чёрные, Свидетели Иеговы – лиловые, гомосексуалисты – розовые. Кроме того, все евреи обязаны были носить второй треугольник – жёлтый. Также свои "знаки различия" носили советские военнопленные, участники движения Сопротивления, немецкие преступники и цыгане.

Когда 27 января 1945 года советские солдаты заняли Освенцим, они нашли там около 7,5 тысяч узников, которых не успели вывезти, а в частично уцелевших бараках-складах – 1 185 345 мужских и дамских костюмов, 43 255 пар мужской и женской обуви, 13 694 ковра, огромное количество предметов домашнего обихода.

Аушвиц-3 являлся группой из приблизительно 40 небольших лагерей, созданных при фабриках и шахтах вокруг общего комплекса. Крупнейшим из таких лагерей был Мановиц, берущий название от польской деревни, располагавшейся на его территории.

Среди известных узников, погибших в Освенциме, – младшие братья Степана Бандеры Александр и Василий, нидерландская гимнастка, олимпийская чемпионка 1928 года Эстелла Агстериббе, католический польский священник-салезианец, причисленный к лику святых мучеников Юзеф Ковальский, католический польский священник-францисканец, причисленный к лику святых мучеников Максимилиан Кольбе, российский политический и общественный деятель, канонизированный Константинопольским патриархатом как святой мученик, Илья Фондаминский, русский и французский художник и фотограф Сандро Фазини, венгерский футболист и тренер Арпад Вейс, чехословацкий литературный критик и марксистский эстетик Бедржих Вацлавек и другие.

За всю историю Освенцима было совершено около 700 попыток побега, 300 из которых увенчались успехом, однако если кто-нибудь бежал, то всех его родственников арестовывали и отправляли в лагерь, а всех заключённых из его блока убивали. Это был весьма действенный метод препятствовать попыткам бегства. В 1996 году правительство Германии объявило 27 января, день освобождения Освенцима, официальным днём памяти жертв Холокоста. Резолюцией ООН 60/7 от 1 ноября 2005 года день 27 января был объявлен всемирным днем памяти жертв Холокоста.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ФЕХТУВАННЯ

Яна Шемякіна – бронзовий призер етапу Кубка світу

В Барселоні (Іспанія) відбувся черговий етап Кубка світу з фехтування на шпагах серед жінок. Українська шпажистка Яна Шемякіна завоювала бронзову нагороду.

У чвертьфіналі Шемякіна обіграла німкеню Рікарду Мультерер (15:13), а в півфіналі одним уколом поступилася китаянці Анк Ксю (13:12), яка в підсумку і стала переможницею турніру. Інша українка, Олена Кривицька, дійшла до 1/8 фіналу, де програла майбутній володарці срібла італійці Маре Наварро (7:15).

У командному турнірі збірна України у складі Яни Шемякіної, Анфіси Почкалової, Анастасії Івченко і Фейба Бежура посіла восьме місце. В 1/16 фіналу українки перемогли Фінляндію (45:42), далі завоювали право боротися в чвертьфіналі у США (41:40), потім поступилися Італії (22:45), а в боротьбі за місця з 5 по 8 послідовно зазнали поразки від Франції (40:45) та Швейцарії (44:45).

WSB

"Українські отамани" розбили "Британські левові серця"

Нещодавно у Києві відбулася матчева зустріч другого туру V сезону Всесвітньої серії боксу (WSB) в групі "A". "Українські отамани" перемогли команду з Великобританії "Британські левові серця". Підсумковий рахунок протистояння – 3:2 на користь українського клубу.

У вазі до 52 кг узбецький легіонер "Отаманів" Азат Усеналієв розбив Ендрю Селбі, і рефері зупинив перед п'ятим раундом бій, оскільки у британця повністю закрилося око. Наступним, у вазі до 60 кг, виступив "отаман" Олег Прудкий. Розпочавши бій із нокдауну опонента, Олег, на жаль, не зміг одразу розвинути успіх. Тож бій завершився після відведених на нього п'ять раундів, після яких українець одноголосним рішенням суддів переміг Джозефа Кордіну.

Найбільш напружений бій був у вазі до 69 кг, в якому все вирішувалося в останньому раунді. Його відверто краще провів британець Табіррі-Есуману Еко, якому в результаті й присудили перемогу у протистоянні із українцем Богданом Шелестюком.

А ось український напівтяж Олександр Хижняк витратив всього півтора раунди на те, аби нокаутувати свого опонента Ештона Брауна.

Непогано почав перший раунд у суперважкій вазі Віктор Вихрист. Але після короткого вдалого початку українець став занадто багато пропускати і був нокаутований Джозефом Джойсом. Свій наступний поєдинок "Українські отамани" проведуть 30 січня в Китаї проти місцевої команди "Китайські дракони".

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Андрій Проценко – другий на турнірі в Чехії

В чеському містечку Густопече відбулися міжнародні змагання зі стрибків у висоту. Українець Андрій Проценко посів друге місце з результатом 2.30 м.

Переміг італієць Марко Фассінотті, взявши висоту 2.34 м. Проценко після того, як йому з першої спроби підкорилися 2.30 м, кинувся наздоганяти італійця і по разу намагався подолати планку, встановлену на відмітках 2.32, 2.34 і 2.36. Але позначилася втома: через погані погодні умови українець ніяк не міг вилетіти до Чехії і прибув до Густопече тільки в день змагань.

Додамо, що це був перший старт Андрія Проценка в цьому році. У жіночій частині програми перемогла італійка Алессія Трост з найкращим результатом сезону в світі – 1.96 м. Брали участь у цих змаганнях і три українки: Ірина Геращенко стала четвертою (1.87), Юлія Левченко – п'ятою (1.87), Олена Холоша – десятою (1.80).

СПОРТИВНІ ВІЙНИ

Україна "відбила" у Росії право на проведення велогонки зі швидкісного спуску

Міжнародний союз велосипедистів (UCI) призначив проведення міжнародної велогонки з даунхілу (швидкісного спуску) на День незалежності України 22-24 серпня в Карпатах замість ялтинської гонки.

Раніше Федерація велосипедного спорту України звернулася в UCI з проханням розібратися в ситуації з проведенням української велогонки з даунхілу (DH), що традиційно проводиться в Ялті, яка після анексії Криму була заявлена як російська гонка. Раніше, кримські організатори зареєстрували гонку в Ялті в календарі на 2015 рік як російську, маючи на неї українську ліцензію. Такий акт з боку кримських організаторів викликав обурення в колах спортивної громадськості і був розцінений в ФВСУ як "анексія велогонки". У UCI розглянули скаргу і призначили проведення міжнародної велогонки зі швидкісного спуску Bukovel Horizon Cup DHI 2015 в Буковелі 22-24 серпня.

Окрім цього, Україна офіційно закликала позбавити Росію Кубка світу-2018. Представник України в Європейському союзі Костянтин Єлісєєв на засіданні Європарламенту у закордонних справах в Брюсселі закликав ЄС позбавити Росію проведення Кубка світу-2018 через військову агресію Росії. Позбавлення Кубка світу-2018, на думку Єлісєєва, слід розглянути як посилення санкцій.

КУБОК СВІТУ

Українські біатлоністки – треті в естафеті на етапі КС в Антхольці

На шостому етапі Кубка світу з біатлону, що проходив днями в італійському Антхольці, пройшла жіноча естафета 4х6 км з вісьмома вогневими рубежами. Перемогла збірна Німеччини, випередивши на 35 секунд команду Чехії та на 45,3 с – команду України.

У пасиві німкень – два штрафних кола і 10 додаткових патронів, у чешок – 0 штрафних кіл і 15 додаткових патронів, в українок – три штрафних кола та 14 додаткових патронів. Відчутно на результати біатлоністок на стрільбищі вплинув сильний поривчастий вітер. Часом спортсменкам просто доводилося лежати або стояти, перечікуючи сильні пориви вітру. Так, наприклад, не пощастило нашій Ользі Абрамовій, що бігла на третьому етапі. На "лежанні" українці довелося стріляти у вітер, і в результаті вона вирушила на три штрафних кола. Зате на "стійці" вона, як з кулемета, закрила всі п'ять мішеней і вийшла зі стадіону третьою та третьою передала естафету фінішеру своєї команди Валі Семеренко з відставанням від лідируючих на той час росіянки Катерини Шумілової та німкені Луїзи Куммер в 53 секунди. На четвертому етапі точно стріляла німкеня Лаура Дальмаєр, яка не залишила шансів своїм суперницям. Другою йшла швидкісна чешка Вероніка Віткова з перевагою, яка не дозволяла нікому поборотися з нею за друге місце на п'едесталі.

Претендентами на бронзу були команди Росії, України та Франції. Француженка Анаїс Бескон не впоралася зі стрільбою на "стійці", а Валя Семеренко на першому ж підйомі обійшла росіянку Катерину Глазиріну і фінішувала третьою уже з відривом від росіянки в 12 секунд.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9225 Зам. № 152203.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ПРОБА ПЕРА

День тиші

Як давно ми хочемо вже тиші,
Де пости, окопи, терикони,
Де в підвалах люди, наче миші,
І в церквах посічені ікони.

Як давно ми хочемо спокою,
Того, що раніш не цінували,
Щоб не лунав сигнал "До бою"
І щоб герої більше не вмирали.

Щоб не стріляли вражі гармати,
Щоб жах війни забути навіки.
І щоб заснула посивіла мати,
І відпочили врешті вояки.

Як давно ми дивимось у небо
З надією на милість і любов.
І нам для щастя небагато треба –
Щоб тільки не пролилась більше кров.

І в ці короткі роздумів хвилини,
Коли притихла ця різня кривава,
Шепочуть губи: "Слава Україні!",
І в небі прогримить – "Героям слава!"

Штанько Аліна, 12 років.

АВТОДРОМ

Toyota і BMW готують спільне дешеве авто

Про початок спільної діяльності концерни Toyota і BMW оголосили досить давно. Відчутних результатів партнерства поки не видно, зате плани двох світових автогігантів ширяться з кожним днем. Тепер в проекті, як очікується, візьме участь і бренд Mini.

Про новий проект альянсу BMW і Toyota виданню Automobile стало відомо після планового візиту топ-менеджерів компанії Mini в США. Як виявилося, новим етапом спільної діяльності німців і японців може стати розробка чергової модифікації преміум-хетча – вона, найімовірніше, отримає ім'я Minor (Менший) і стане найкомпактнішою і доступною моделлю Mini.

За припущенням видання, для розробки Mini Minor інженери BMW згадають про проект Rocketman. Він був представлений ще в 2011 році. Втім, заради запуску настільки компактної моделі в серійне виробництво, менеджери BMW готові відмовитися від цілого ряду рішень із прототипу. Приміром, у серійного Mini Minor не буде карбонових декоративних деталей кузова, а салон буде більш аскетичним, ніж на концепті.

Toyota могла б заради цієї моделі поділитися з німцями платформою компактного хетчбека Aygo. Проте в BMW, за деякими відомостями, не лише вважають її морально застарілою, але і в цілому не готові будувати новий Mini на запозиченій платформі – це негативно позначиться на іміджі марки. Тому, найімовірніше, японські та німецькі інженери займуться розробкою абсолютно нової платформи. Яку саме модель побудує на її базі Toyota, поки не уточнюється, але не виключено, що і модельна гама японської марки теж поповниться недорогим хетчем. Що стосується Mini Minor, то він, за прогнозами, буде дійсно бюджетним – найдоступніший хетч попередньо оцінений в 14 500 євро.

Олександр Олехнович. "Крила України".

"Наречена війни" закликала світ підтримати український народ

Двадцятирічна харків'янка Діана Гаркуша стала другою Віце-міс Всесвіт – 2014.

Дівчина є студенткою Харківської національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого. Мріє стати юристом. Також планує отримати другу освіту в Київському національному університеті культури і мистецтв. Підробляє моделлю.

У 18 років Діана Гаркуша отримала титул Міс Харків, була учасницею конкурсів Міс Харківщина-2012, Міс Радмир і Міс Малібу. Любить бігати вечорами, займається танцями і плаванням.

У цьогорічному "Міс Всесвіту" українська учасниця на конкурсі національних костюмів вийшла в образі "Нареченої війни". Дизайнер Людмила Бушинська цим костюмом порівняла Україну з молодою красивою дівчиною, котра сумує та оплакує свого коханого, який загинув, захищаючи Батьківщину. А відповідаючи на запитання користувачів Facebook про найбільший внесок України у мир, Діана заявила, що Україна сама потребує шаленої підтримки її народу.

Оксана Уретій. "Крила України".

Пісня венеціанських човнярів
Штат у США
Дикий кабан
Мінометр 2С12
Жіноче ім'я
Столиця європейської країни
Той, хто обіймає керівну посаду
Нечисть, бруд
Марка пістолета
Гриб-паразит на дереві
Зона на сході України
Рослина-паразит на дереві
Бог війни
Зшиті в справу аркуші паперу
Малазійська богиня родючості
Гібрид верблюда
Одна з світових релігій
Татарське зілля
Японські шашки
Межа, що розділяє держави
Робоча шлюпка
Країна Висхідного Сонця
Марка літака
Французький письменник
Володар вітрів у грецькій міфології
Марка літака
Український журналіст і письменник
Шахтар
Реактивний снаряд
Накриття від сонця та дощу
Давньогрецький філософ
Видатний англійський математик
Жіноче ім'я
Видатний італійський скрипаль
Чоловіче ім'я
Марка вертольота
Розмінна монета в Лаосі
Річка у В'єтнамі
Десантний речовий мішок
Музична форма
Природна мінеральна фарба
Мис на півдні Франції
Родюче місце у пустелі
Вітчизняний авіаконструктор
Молода вівця
Поле
Представник великого капіталу
Ім'я Якіра
Правопис
Гр. літера, познач. од. густини
Літера кирилиці
Грунтова поверхня під водою
Радянський міністр 30-х років
Російський телеканал
Кіномистецтво
Едем
Довга глибока канава
Одиночний вектор
Відомий косметичний бренд
Марка літака
Ан-22
Середньовічна секта убивць
Радянський космонавт

